

OCHOZSKÝ

ZPRAVODAJ

2/2021

ČAS PRO OBJEVY

- Názvy ochozských ulic
- Rozhovor s ředitelem ZŠ především o době covidové
- Tipy na výlety s dětmi

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXVI

Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

DĚTSKÝ DEN 2021

Milí Ochozáci,

mám radost, že si opět můžete prolistovat stránkami, na kterých se dočtete o celkem zajímavých místních tématech. Je to výsledkem už tradičního napínavého procesu: na začátku, tak týden před uzávěrkou, to vypadá, že potiskneme tak čtyři listy a hotovo. Pak se ale začnou texty a příspěvky sypat tak nějak záhadně a zároveň zázračně ze všech možných stran.

Proto si přečtete v tomto letním čísle především o **zavedení názvu ulic v Ochozi** – to je změna, která se dotkne nás všech. Článek navazuje na text ve zpravodaji č. 3/2020. Tam se dočtete i to, jak by se měla jmenovat právě vaše ulice.

Minimálně historicky důležitý je také **rozhovor s panem ředitelem Jozefem Martečíkem** ze zdejší ZŠ a MŠ. Ovšem výpověď o tom, jak pedagogický sbor na naší škole prožíval spolu s dětmi a rodiči dobu covidovou, není je strohý zápis do kroniky – věnujte jí pozornost.

O **kronikářích a jejich činnosti** píše i Hana Šedá – vedla ji od roku 2011. Třeba napínavý příběh o předválečných kronikářích v našich obcích a jejich odvážné záchraně před okupantskými úřady by mohl být klidně námětem napínavého historického dramatu.

Chtěla jsem napsat, že **pozvánky na letní akce**, jsou samozřejmostí – ale nejsou. Minulé měsíce nás tomu naučily – nic není, jako dřív, nic není jak bejvávalo. Nad tím se zamýšlí i pan farář Zdeněk Drštka. I za jeho hluboký a silný příspěvek jsem velmi ráda.

Stejně jako i za dopis od pana Škroba – za to, že můžeme **uveřejnit takové poděkování**. Myslím, že k tomu by měl zpravodaj sloužit především – je dobré upozorňovat na dobré skutky, dobré lidi a dobré nápady, myšlenky názory. Protože pak se snáze pochopí, že Ochoz, i když má své mouchy, je vlastně fakt dobrým místem pro život.

Jsem taky obrovsky ráda a vděčná za téměř zázračnou pomoc Veroniky Krausové, která bude coby nová členka redakce pravidelně publikovat. Každý člověk má jiný pohled na dění v obci,

jiné známé, jiné zkušenosti, které jsou tím, co dělá charakter časopisu, rádia, televize... i obecního zpravodaje. Pokud byste i vy chtěli tyto stránky obohatit a trochu provětrat svými texty či fotografiemi, ozvěte se.

Budu se těšit, ostatně jako na léto. Užijte si ho také.

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje
zpravodaj@ochozubrna.cz

OKAMŽIK: NEJEN SLADKÉ OSVĚŽENÍ

Kdo by v horkých letních měsících odmítl točenou zmrzlinu? Takových nabídek není nikdy dost, proto vyrostl u kruhového objezdu nový kiosk, v němž budou Smítalovi nabízet krémovou točenou zmrzlinu s různým zdobením (čokoláda, karamel, borůvka). V sortimentu jsou i chlazené nápoje, káva (laté, capuccino, espresso), shake,

ale také možnost nechat si do kiosku dovézt z e-shopu kvalitní maso (viz. informace na místě). Otevírací doba je během července a srpna ve všední dny mimo pondělí od 14 do 18 hodin, o víkendu pak v době 10.00 – 18.00. Porce smetanové zmrzliny přijde na 25 Kč.

(ata)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXVI – červenec 2021

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá, Veronika Krausová

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., www.artrondesign.cz

Foto na obálce: Aneta Vidurová

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 7. 7. 2021, náklad 550 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 28. 9. 2021.

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané,

dlouhé měsíce byl ústředním tématem našich životů Covid-19. Pevně věřím, že toto nepříznivé období je na ústupu a my se pomalu začínáme těšit z návratu k běžným životům a možnostem společného setkávání a postupného oživení společenského, kulturního a sportovního života v obci, kdy přes léto nás zcela jistě pár krásných událostí čeká. Nezapomínejme však při konání těchto akcí alespoň na základní obezřetnost a situaci nepodceňujeme.

Je mi jasné, že návrat k běžnému životu není vstoupením do stejné řeky. Pandemie zanechala značné stopy na osudech nás všech. Někteří z nás přišli o své blízké, někteří o zdroj své obživy, jiní se museli a třeba ještě budou muset rekvalifikovat. Nevratné změny zasáhly do života těch nejmladších, kteří se téměř celý rok neúčastnili prezenčního vzdělávání, ale i sociálních kontaktů. Tyto negativní dopady jdou napříč celou společností a bude trvat dlouho, než se všechny pandemické rány zahojí.

Malé ohlédnutí za uplynulými třemi měsíci

Ráda bych v této souvislosti poděkovala všem, kteří se i přes nepřízeň situace snažili zpříjemnit život v obci a

oživit pochmurné covidové dny, ať již velikonoční výzdobou, která vznikala pod taktovkou Hanky Hudcové z kulturního výboru ve spolupráci se školkou, technickými pracovníky obce a Petrem Kameníkem, či tematickými stezkami v okolí naší obce z dílny Anety Vidurové, Denisy Komzákové, nebo obecního úřadu, popřípadě on-line koncertem ochozské pobočky ZUŠ Jedovnice pořádaným ke Dni matek.

Důležitým bylo i oživení sportu třeba i pomocí běžeckých závodů zpočátku pořádaných na dálku „Pohár o běžec-kého krále a královnu Časnýře“. Jedná se o první ročník běžeckého seriálu, který byl odstartován začátkem dubna v Bílovicích nad Svitavou a postupně projde všemi obcemi Dobrovolného svazku obcí Časnýř v rámci jejich pravidelných běžeckých závodů. Veškeré aktuality a výsledovky můžete sledovat na fb stránkách běžeckého seriálu. Postupně s rozvolňováním začaly fungovat i další dříve v obci běžné sportovní aktivity – fotbal, dětský aerobik, cvičení dospělých, jóga, nohejbal, volejbal...

Poděkování patří i Martině Peškové a jejímu sociálnímu výboru za pomoc seniorům s registrací k očkování a součinnost s pořádáním sbírky pro Diakonii Broumov, Pavlovi Wawraczovi za uspořádání sbírky kol pro Afriku a technickým pracovníkům za pomoc

seniorům, kteří neměli zajištěnu dopravu k očkování, s jejich odvozem do očkovacího centra.

Domnívám se, že i škola zvládla nepříznivou situaci s noblesou a dětem zajistila kvalitní on-line výuku, avšak přímý sociální kontakt dětem nahradit nemohla. Budme proto rádi, že tato doba je pryč a naše děti se mohly po měsících opět vrátit do školních lavic.

První vlašťovkou k návratu do běžného společenského života se stalo nejen vítání občánků po téměř dvou letech, ale zejména pak dětský den a letní noc pořádané SDH Ochoz u Brna ve spolupráci s dalšími spolky obce. Děkuji SDH i dalším spolkům za krásný den nejen pro děti, ale i dospělé.

Projekty

Po rozvolnění bylo pro veřejnost konečně **otevřeno multifunkční hřiště v areálu AVZA**. V době, kdy se vám zpravodaj pravděpodobně dostane do rukou, by mělo být již hotové oplocení hřiště, ukotveny nové herní prvky umožňující hraní basketbalu a malé kopané a v průběhu prázdnin se zřejmě bude spouštět rezervační systém. V době psaní článku ještě probíhá volný provoz. Doba od 8:00 do 17:00 je přednostně rezervována pro ZŠ Ochoz u Brna. Pondělí a pátek pro zájemce z řad volejbalu, úterý a čtvrtek pro zájemce z řad nohejbalu, ve středu probíhá aerobik dětí a kruhový trénink. Ostatní dny jsou volné. V době, kdy hřiště není obsazené a volně přístupné, je možné si klíče zapůjčit na OÚ.

V průběhu května jsme rozdali kompostéry loni zaregistrovaným zájemcům.

Koncem června byla zkolaudována cyklostezka nad Ochozí, kde byl investorem Dobrovolný svazek obcí Časnýř a stěžejní koordinací zde prováděl předseda svazku Vladimír Kalivoda.

K vítání občánků bylo letos na jaře pozváno 31 dětí, z toho troje dvojčata. Poslední vítání bylo kvůli pandemii na podzim roku 2019. Na všech bylo poznat, že se na setkání těšili a bylo to opravdu milé odpoledne. Je úžasné, že se nám Ochoz takhle omlazuje. Moc se těšíme na další vítání, protože už teď víme, že další děti jsou na cestě. Jana Janková

Projektované **rozšíření kapacit ZŠ a MŠ Ochoz u Brna** konečně získalo stavební povolení. Ač je rozhodnutí dosud nepravomocné, rozhodla se obec pro urychlení zahájení výstavby vypsat již nyní zadávací řízení, aby práce mohly být zahájeny ještě před koncem prázdnin. Obec vnímá tuto stavbu jako prioritu, neboť již nyní je kapacita školky nedostatečná a třetí provizorní oddělení dlouhodobě neudržitelné. Na realizaci bylo žádáno v dubnu o dotaci z programu ministerstva financí, výsledek zatím neznáme, avšak již nyní hledáme i jiné zdroje financování této stavby, neboť přetlak žádostí je obrovský.

V červnu jsme se dozvěděli výsledky v prosinci podávaných žádostí na ministerstvo pro místní rozvoj na realizaci **projektu Sokolovny a jejího venkovního areálu** a na opravy místních komunikací. Zde byla obec úspěšná jen částečně, a to získáním dotace ve výši 2 000 000 Kč na venkovní areál Sokolovny, s jehož realizací by se tak mělo začít v druhé polovině července. Další dvě žádosti, ač

byly formálně správné, nezískaly dostatečný počet bodů, aby byly v obrovské konkurenci projektů podpořeny. Nyní bude na zastupitelstvu, aby rozhodlo, zda se se zbylými projekty začne již nyní, nebo bude jejich realizace posunuta do příštího roku a obec se opětovně pokusí získat dotaci.

Projektová dokumentace **na menší vodní nádrž V Luhu** získala všechna potřebná vyjádření a byla předložena vodoprávnímu úřadu společně s žádostí o vydání stavebního povolení.

Do projektové fáze se dostala **cyklotrasa vedoucí kolem západního úbočí Zdechova** propojující obec na babickou cestu – projekt „Cyklostezka z obce k silnici II/373“. Zpracování projektové dokumentace bylo podpořeno Jihomoravským krajem v rámci dotačního programu „Podpora rozvoje cyklistiky a cyklistické dopravy v Jihomoravském kraji v roce 2021“ částkou 98 636 Kč, což představuje 40 % celkových nákladů.

Stále probíhá zadávací řízení na nadlimitní veřejnou zakázku na **odpadové nádoby na bio a papír k RD**, kterých byste se měli dočkat koncem roku 2021.

Zpracovávány jsou i další projekty, o jejichž vývoji budete postupně informováni. Prioritou je pro nás naplnit „obecní šuplík“ projekty v takové fázi připravenosti, aby obec měla v budoucnu šanci získat na jejich realizaci finance z dotačních zdrojů či se ucházet o jiný zdroj externího financování.

Je toho ještě spousta, co se událo a bude dít v nejbližších měsících. O mnohém se dočtete na následujících stránkách zpravodaje. Přejí vám proto příjemné čtení a krásné letní dny

Eva **Drochytková**
starostka

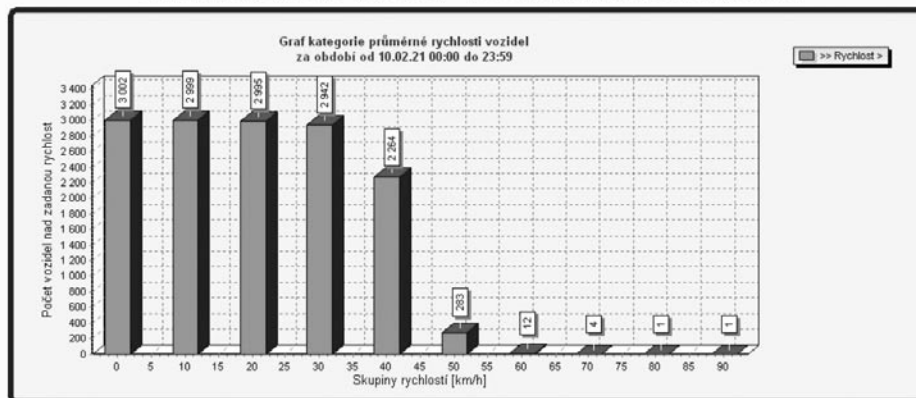
SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

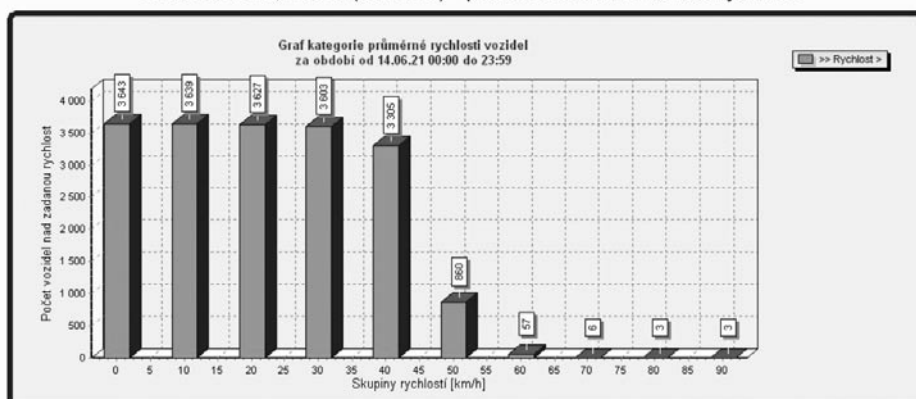
je tu léto a s ním tradičně přichází spousta společenských a kulturních akcí. Věřím, že situace s pandemií koronaviru je víceméně za námi, avšak buďme ostražití a nepodléhejme laciným a populistickým slibům, vyhráno ještě úplně nemáme.

S přicházejícím krásným počasím a otevřením jak okresů, tak i památek mnoho lidí vyrazilo na výlety do našich končin. Tím se ale zvýšila intenzita dopravy u nás v obci. Podle statistik došlo nejen k nárůstu počtu automobilů, ale také k častějšímu porušování předpisů. Na příložených grafech můžete sledovat právě takové tendence. Použil jsem reprezentativní stejný všední den, středu, v měsících únor a květen na radaru směrem od Brna. Přestože je počet vozidel vyšší, překračování povolené rychlosti je enormní. Vzhledem k této drobné analýze se obávám, že budeme muset přikročit k razantnějšímu zklidnění dopravy a použít represivnějších možností.

Ochoz u Brna, II/373 (od Brna) - počet vozidel nad danou rychlost

Ochoz u Brna, II/373 (od Brna) - počet vozidel nad danou rychlost

Nový dopravní automobil pro hasiče

Už delší dobu s naší jednotkou dobrovolných hasičů uvažujeme o koupi nového dopravního automobilu. Stávající auto je vyrobeno v roce 1992 s kabinou osádky se sedadly pro 7 osob. Technický stav automobilu je v současné době nevyhovující. Opravy a údržba jsou drahé. Proto jsme vyzkoušeli pár možností jak získat na nový automobil finance, avšak zatím neúspěšně. Nicméně letos na jaře se opět otevřela výzva ministerstva vnitra, v níž lze získat půl milionu korun. Navíc při získání této dotace by nám kraj měl přidat ještě dalších 250 000 korun, a to už jsou peníze, se kterými se dá dobře pracovat. Čeká nás však ještě spousta práce, abychom dokázali sehnat takové auto, které bude nejvíce našim hasičům vyhovovat.

Studie návsi

V jednom z minulých zpravodajů jsme informovali o studii návsi u pomníků, kterou zpracovali studenti Fakulty ar-

chitektury VUT (v čísle 2/2020). Nyní se do zpracování návrhové studie pustili přímo architekti, a to jak do studie návsi u pomníků (Obecká náves), tak i do studie návsi od obchodu směrem na Příhon (Ochozská náves). Obecká náves by se měla stát zejména relaxačním a setkávacím místem, záměrem je probudit v ní život. Dále by se zde měla vybudovat multifunkční parkovací místa, jak pro parkování pro Sokolovnu a Orlovnu, tak například pro pořádání farmářských trhů. Pro Ochozskou náves bude stěžejní vzhledem k blízkosti občanské vybavenosti (obchod, restaurace) vyřešit parkovací místa. Mělo by to být ale také místo setkávání nebo krátkého posezení při cestě z obchodu. Stávající kontejnery budou přesunuty. Na obou návších by se mělo elektrické vedení přesunout do země.

Plán rozvoje obce

I když je plán rozvoje obce platný až do konce roku 2022, již v tuto chvíli uvažujeme o jeho novelizaci. Nový plán rozvoje obce se již začíná připravovat

a chystáme dotazníkové šetření, jak v papírové podobě, tak i v elektronické. V příštím zpravodaji by již dotazník měl být občanům k dispozici.

Ulice

Na červnovém zastupitelstvu jsme schválili záměr zavedení názvů ulic. Již nějakou dobu o tom mluvíme, ale nyní se začínají podnikat konkrétní kroky, které povedou k realizaci. Více o tomto tématu pojednává obsáhlý článek, který jsme připravili společně s předsedou kontrolního výboru Ondřejem Mlejnkem.

Matěj Rádsetoulal
místostarosta

ZAVEDENÍ ÚŘEDNÍCH NÁZVŮ ULIC V NAŠÍ OBCI

Již v minulých číslech Ochozského zpravodaje jsme informovali o blížícím se zavedení úředních názvů ulic v naší obci. Vzhledem k tomu, že na potřebě zavedení úředních názvů ulic panuje shoda napříč jednotlivými členy zastupitelstva, byli jsme pověřeni sepsáním tohoto článku, ve kterém bychom chtěli toto téma pojednat podrobněji.

Na úvod trochu historie

Naše obec vznikla po druhé světové válce sloučením dvou historických vesnic, Ochoze a Obcí (původně Ubce). V každé z těchto obcí existovaly místní názvy ulic, které jsou většinou v užívání dodnes. Objevují se již v prvních mapách (indikační skica) a katastrech (tereziánský, josefínský a stabilní katastr). Často vycházejí z tradičních názvů polních tratí a luk (Na Pastýřkách, Za Humny), případně vznikla jiným způsobem (Za Oborou, Na Příhoně, Na Pile). Nařízením císařovny Marie Terezie v roce 1770 došlo k zavedení úředních čísel popisných. Obce i Ochoz měly samostatné řady čísel a po úředním sjednocení těchto vesnic 23. prosince 1947 bylo sjednoceno i číslování domů, a to tím způsobem, že domy v Ochozi si svá původní popisná čísla ponechaly, zatímco v Obcích

bylo k číslům přičteno 200, takže dům č.p. 1 dostal číslo 201 atp.

Postupem času se obec dále rozrůstala a nově vzniklé domy získávaly čísla vzestupně podle doby svého vzniku. Některé nově postavené domy navíc získaly číslo popisné po zbořených domech ve staré zástavbě, což je důvod, proč dnes většina popisných čísel v jednotlivých ulicích netvoří číselnou řadu. To při současné velikosti obce (přes 500 rodinných domů bez chat a více než 1500 obyvatel) značně ztěžuje orientaci. Dosud totiž stále nedošlo k zavedení úředních názvů ulic s orientačními čísly domů respektujícími pořadí jednotlivých domů v ulici. To bychom rádi letos na podzim změnili.

K čemu je zavedení úředních názvů ulic dobré?

Hlavním důvodem je usnadnění orientace v obci. V současné době, kdy se adresa skládá pouze z názvu obce a čísla popisného, je téměř nemožné danou nemovitost bez použití mapové aplikace v naší obci najít. Kromě čísel popisných ještě navíc existují čísla orientační, která označují zejména rekreační objekty. Proto často dochází i při použití mapové aplikace k záměně

těchto čísel s čísly popisnými rodinných domů. Snadná orientace v obci a jasná identifikace jednotlivých ulic a domů je důležitá nejen pro turisty a návštěvy, ale také pro poštovní a balíkové doručovatele, úřady a v neposlední řadě také pro vozidla integrovaného záchranného systému. Čas od času totiž nastávají okamžiky, kdy je přesná identifikace adresy životně důležitá a úspora každé minuty může mít cenu života.

Z méně podstatných důvodů je možné uvést třeba různé webové formuláře, které pílí s existencí obcí bez úředních názvů ulic nepočítají. Jistě to mnohé z vás v minulosti vedlo k tomu, že jste o kolonky ulice vyplňovali název obce, případně neoficiální název ulice, kde bydlíte, což ale zase mohl vést k dalším zmatkům a chybám, kterým právě zavedení úředních názvů ulic zabrání.

Co všechno zavedení úředních názvů ulic obnáší?

Všichni občané obce si budou muset vyměnit občanský průkaz. Investice ze strany občana je návštěva Městského úřadu Šlapanice v Opuštěné ulici v Brně. Budeme se také snažit umožnit výměnu občanských průkazů přímo na obecním úřadě v Ochozi u Brna ve vyhrazené hodině. Tuto možnost jistě ocení zejména starší spoluobčané. Náklady spojené s výměnou občanských průkazů hradí stát, protože se jedná o rozhodnutí místní samosprávy.

Nebude nutné měnit řidičský průkaz, ani cestovní pas. Veškeré smlouvy se změni při jejich aktualizaci nebo obnově. Podnikatelé a živnostníci by měli nahlásit změnu na živnostenském rejstříku a obchodním rejstříku – od obce jim bude předána kopie usnesení obecního

zastupitelstva s novou adresou. Změny budou vždy bez poplatků, protože jde o rozhodnutí místní samosprávy. Pro občany bude dokladem ověřená kopie usnesení zastupitelstva obce, ve které se o pojmenování konkrétní ulice rozhodlo. Tuto kopii obdrží každý občan starší patnácti let.

Obec umožní na základě telefonické nebo písemné žádosti pro seniory a nemocné občany sepsání žádosti o nový občanský průkaz v jejich domovech. Pokusíme se také zajistit možnost vydání nových občanských průkazů ve vyhrazených hodinách přímo na obecním úřadě v Ochozi u Brna.

Pro obec, živnostníky a firmy budou spočívat náklady především ve výměně razítek s adresou. Obci vzniknou dále náklady za vyměření jednotlivých ulic, nákup cedulí, které budou označovat začátek a konec jednotlivých ulic a za nákup cedulek s orientačními čísly jednotlivých domů. Číslo popisné se měnit nebudou.

Co bude následovat?

Již v dříve jste se v Ochozském zpravodaji mohli dočíst o návrhu Plánovacího výboru na jména jednotlivých ulic, která ve většině případů vycházel

z tradičních pomístních jmen. Na následujícím zasedání plánuje zastupitelstvo pověřit vedení obce podniknutím všech nezbytných kroků ve věci přípravy zavedení názvů ulic v naší obci. Tyto kroky se budou týkat zejména jednání s Odborem správních činností Městského úřadu Šlapanice ve věci zaměření a pojmenování jednotlivých ulic. Připravený návrh bude potom předložen občanům obce k připomínkování a následně zastupitelstvu obce ke schválení. Poté budou následovat další kroky (výměna občanských průkazů, instalace cedulí s názvy ulic, distribuce cedulek s orientačními čísly domů), o kterých budeme podrobně informovat v dalších číslech Ochozského zpravodaje.

Za zastupitelstvo obce připravili

Ondřej Mlejnek
a Matěj Rádsetoulal

ZMĚNY V AUTOBUSOVÉ DOPRAVĚ

Ze strany KORDIS JMK, a.s. byla začátkem května zrušena linka 202 a částečně nahrazena prodloužením spoje 210. Důvodem mělo být lepší vzájemné propojení obcí. K tomu zcela jistě došlo,

avšak zejména lidem z Příhonu tato změna způsobila nemalé obtíže, kdy některé spoje 210 a 201 na sebe vzájemně nenavazovaly. Na obec se tak obrátilo několik občanů, jiní pak přímo na KORDIS s požadavkem o řešení této situace. V červnu se převážnou část požadavků podařilo vyřešit posunutím některých spojů a garantováním návaznosti spojů. Na vyřešení dalších podnětů se pracuje a je možné očekávat další změny v jízdním řádu od 1. 9. 2021.

Dále došlo k těmto změnám:

- od 1. 5. – zavedení cyklobusu na lince 201 o víkendech
- od 1. 7. – obnovení nočního spoje z/do Brna na lince 201 (pátek, sobota)
odjezd ze zastávky Brno, Stará osada v 0:10

(edy)

OBRAZEM: „KONEČNĚ SE CESTUJÍCÍ DOČKALI!“

Asi nejvýstižnější zvolání k realizaci přístřešku na Velké Klajdovce. Již dlouhé roky se vedou jednání s MČ Líšeň o zbudování přístřešku u autobusové zastávky Velká Klajdovka, ať medializace na sociálních sítích, rekonstrukce jiných zastávek v Líšni a pomoc J. Ševčíka přispěli k realizaci tohoto záměru. Děkujeme, že se záměr stal po dlouhých letech realitou.

(edy)

PROČ JEŠTĚ NEJSOU PŘEDANÉ KOMUNIKACE V LOKALITĚ POD SKALKOU?

Dotaz, se kterým se stále častěji na obci setkáváme. Víme, že to některým obyvatelům lokality Pod Skalkou může způsobovat problémy při jednáních s bankami, a vede to i k nejistotě v rámci zimní údržby, kterou musí řešit vlastník daného pozemku, tedy developer. Proběhlo již několik jednání s vedením V-STAV, a.s. Obec chce předání pozemků a staveb v dané lokalitě řešit komplexně tak, aby docílila předání v jedné smlouvě a lokalitu konečně stabilizovala.

Obec tak potřebuje docílit nejen předání komunikací, ale i pozemků, které se pod komunikací nacházejí,

jinak předání ztrácí smysl. Komunikace vč. infrastruktury by navíc měly být předány v řádném stavu. Dále musí být v rámci předání vyřešeno předání volně přístupné louky v horní části lokality, jejíž postoupení bylo v minulosti obci neformálně přislíbeno. Předány by měly být i další veřejné plochy zeleně a plochy vyhrazené k výstavbě hřiště, neboť se nejeví, že by V-STAV měl zájem zbudovat hřiště v dané lokalitě sám, ač dle mého přesvědčení by tomu tak být mělo. Má-li však hřiště realizovat obec, musí vlastnit pozemek pro tuto stavbu určený, aby se mohla ucházet o dotace.

Věřte, že na jednáních pracujeme, ale není to jednoduché, hledá se kompromisní řešení, které by bylo prospěšné hlavně pro obyvatele nejen dané lokality, ale bylo akceptovatelné i ze strany developera. Jedinou „zbraní“, kterou v rámci těchto vyjednávání máme, jsou bohužel komunikace, jejichž údržba stojí nemalé peníze a je pro developera do budoucna obtěžující. Převzetím komunikací bychom ztratili vyjednávací pozici a nedocílili kvalitního prostředí pro nás všechny. Děkujeme vám proto za trpělivost a případně i pomoc s vyjednáváním.

Eva Drochytková

DOPIS OBČANŮ: OPRAVA CESTY DO LUHU

Cesta vedoucí ze středu obce do Luhu bývá od podzimu do jara a po deštích velice blátivá. Proto se občané mající z této cesty vjezdy do svých garáží a vstupy do svých zahrad a dvorů

dohodli, zakoupili a nechali přivést materiál na její opravu. To vše ze svých prostředků, nad rámec daně z nemovitostí. Jali se ji svévolně opravovat, aby se nemuseli brodit blátem a kalužemi, chtějí-li ke svým obydlim vstoupit suchou nohou. Zastupitelstvo vydává státníkové a vyšší částky na tělocvičny, hřiště, cyklostezky aj. a na opravy takových cest již nezbude.

Užitek z této pravy budou mít i rodiče jezdící s kočárky do Luhu, děti ze ZŠ

a MŠ či družiny, cyklisté i pěší proudící oběma směry.

Budou-li tito občané ochotni přispívat penězi i prací i v příštích letech, může být za 3 – 4 roky cesta opravena až do Luhu. Potom se bude snáze jezdit i pracovníkům OÚ pro exkrementy a odpadky z kraje lesa.

Všem, kteří se na uvedeném podíleli, děkuji.

Jaromír Škrob

SNAŽŠÍ CESTA PRO BALÍKY A BALÍČKY

Hned dvě možnosti, jak poslat či přijmout balík, přibýly v minulém čtvrtletí v naší obci. Vedle obecního úřadu najdete velmi populární Z-BOX, automat na výdej balíků společnosti Zásilkovna. Můžete si tedy z velkého množství e-shopů objednat zboží přímo do Ochoze. Již brzy se prý podle webových stránek společnosti můžeme dočkat i možnosti balík přes Z-BOX i poslat. Cena stávající služby bývá ve většině e-shopů 59 Kč.

Druhým takovým automatem je Penguin box, který doplnil nový kontejner na sběr nepotřebného textilu na parkovišti před samoobsluhou. Tento box v sobě skrývá nejen možnost balík vyzvednout, ale také poslat do jiného Penguin boxu,

a to za stejnou cenu jako konkurence – 59 Kč. Zároveň je možné do něj balík vložit a nechat ho poslat na konkrétní adresu – to už je za 99 Kč. Zajímavostí je, že si třeba v tomto zařízení, které je vybaveno fotovoltaickými články a není napojeno do elektrické sítě, můžete nabít vlastní telefon nebo jinou elektroniku přes USB kabel. Na dotykové obrazovce je také možnost zobrazovat různá sdělení. Stav zařízení neustále monitoruje několik čidel – na prašnost, vlhkost atd. Navíc je zde zajištěno noční osvětlení pro pohodlné a bezpečné užití.

(ata)

VELKÉ DÍKY ZA DĚTSKÝ DEN

Bylo to krásné sobotní první červnové odpoledne. Z fotbalového hřiště a jeho okolí se rozléhal dětský smích, místy i pláč a hlasy bavících se dospělých. Konal se další ochozský, neméně velkolepý dětský den!

Hned v první řadě musím napsat: Díky!!! Všem, kteří se na tomto odpoledni podíleli. Předně hasičům, pak také fotbalistům, zahrádkářům, skautům, divadelníkům, obci a dalším. Snad jsem nikoho nevynechala, a pokud ano, upřímně se omlouvám a děkuji i vám.

Děti zažily po této víc jak roční a ne zcela dobrovolné covid-pauze vskutku nevšední odpoledne. Mohly potkat tolik kamarádů a pobavit se na množství atrakcí, až oči přecházely. Musel to být pro ně zážitek. V některých případech šlo opravdu o téměř „sebevražednou“ radost 😊.

Pro ty nejmenší byl nachystán bazének s balonky. Větší děti se mohly vyřádit na třech skákacích hradech, mohly prolézat mezi hradbami, klouzat se na hradební skluzavce a skákat a běhat. Děti se aspoň na okamžik staly vlakvedoucím při jízdě elektrickým vláčkem nebo hasičem či popelářem při přehlídce vozů. Vyzkoušely si šplhání po žebříku na střechu hasičského vozu nebo vymotání hadice. Děti mohly také střílet ze vzduchovky na terč. Odpočinkovou záležitostí byla hra pétanque. Nelze opomenout vyhlídkové lety vrtulníkem nad Ochozí. Pro větší děti bylo nachystáno tvoření různých výrobků.

Děti i dospělí se mohli občerstvit velkou nabídkou jídla a pití, k dispozici byly také špekáčky na opékání u táboráku. Novinkou byl stánek s hračkami a zábavnými předměty k zakoupení.

I přesto, že se na obloze ukázalo pár mračen a spadlo několik kapek, odpo-

ledni vévodilo horké letní počasí. Proto přišla vhod vodní mlha vytvořená ze zavlažování hřiště. Děti mezi kapkami hrály vesele na honěnou.

Cvičák za hřištěm se změnil na pohádkový les. Děti zhlédly pohádku o včelích medvídcích, kteří hledali ztracený soudek medu. Malým i velkým divákům se pohádka opravdu velmi líbila.

Ještě jednou děkujeme všem pořadatelům za odvedenou práci. Vnesli jste všem dětem do života tu pravou a nefalšovanou radost. A taky je pořádně unavili, což jistě ocení nejdříve rodiče.

Veronika **Krausová**
a Tereza **Kučírková**

KULTURNÍ OHLÉDNUTÍ A VÝHLEDY

Ráda bych vám v nadcházejících řádcích přinesla přehled toho, co za akce a události se v naší obci mohly v posledních týdnech uskutečnit, ale především toho, co nás čeká. Takový výhled se jistě hodí nejen pro plánování prázdnin a babího léta. Zároveň však bohužel ještě mnoho akcí nemá kvůli složitému plánování v covidové době přesný termín – proto nabízím aspoň rámcový přehled.

Asi první zmínka by měla být o tom, že konečně se po několika odkladech uskutečnilo **Vítání občánků**. A že těch nových Ochozáčků za tu dobu máme! Jak už bylo jinde ve zpravodaji zmíněno, pozvání přijali rodiče jedenácti dětí! Přejeme za kulturní výbor hlavně zdraví a děkujeme všem za účast.

Velké poděkování patří SDH Ochoz u Brna za uspořádání **Dětského dne a Letní noci**. Stejně jako loni to nebylo v době rozvolňování a nejasných podmínek jednoduché plánování a rozhodování. Snad se těm nejmenším jejich odpoledne se skákacími hrady, vláčkem, cukrovou vatou, pohádkou a dalšími atrakcemi líbilo. Svůj podíl na tom nesou i ostatní spolky a organizace, které se každoročně zapojují. Večer zahrála kapela Gavaband a po dlouhé

době se pobavili i dospělí. Děkujeme převelice.

Po delší pauze se v obci ožil sport všeho druhu. Hraje se fotbal, nohejbal, volejbal. Opět se obnovilo cvičení jógy, kruhový trénink, sálové cvičení na Sokolovně a další.

Do Ochoze se vrátil společenský a sportovní život a snad už žádné velké přerušování nehrozí. Takže si to pojd'me zase užívat!

O prázdninách toho taky nebude málo. Prvních 14 dní patří skautskému táboru. Nálož rockové hudby i jiných žánrů přinesou i ochozské festivaly. Nejdřív přijďte **17. června na Bistro**, kde se bude konat třetí ročník **Ochozfestu**. 14. 8. pak zavítejte na pole směrem na Příhon na už tradiční **Slámafest**. Snad se potkáme **koncem prázdnin i na letním kině** – vše je zatím v režimu příprav a plánování. Držíme si palce!

Velmi hezkou akci chystá lesní školka Lesinka ve spolupráci s ochozskou knihovnou – **Ochozské knihohraní**. Uskuteční se v posledním srpnovém víkendu a nabídne dětem i rodičům čtení, divadélko, hry, knižní dětský bazar i možnost adoptovat kvalitní dětské knížky.

Pokud by vám tato nabídka nestačila, určitě se rozjed'te i k našim sousedům. Třeba 24. července se konají v Březině Anenské hody a do Hostěnic zase můžete zajít třeba lesem na letní kino, a to 7. srpna. Snad se vše podaří podle plánu ochozským i přespolním a bude přát počasí.

Prázdninami ale nic nekončí a doufejme, že se podaří i kulturně-akční podzim. Takže přejeme:

- chase, aby letos hody 25. září klaply
- Ochozské tretře mnoho běžců bez pádů, zranění a kolapsů
- zahrádkářům plnou výstavu výpěstků a výrobků
- hasičům mnoho vydílaných a vyřezaných dýní na Dýňobraní

Snad vše proběhne bez komplikací a hlavně s dobrou náladou. Užívejte léto a vzhůru do ochozského života.

Za kulturní výbor

Hana Hudcová

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Čarodějnické učení v první třídě

S prvňáčky jsme si zpříjemnili aprílové počasí parádním čarodějnickým učením, které se uskutečnilo 30. dubna. V tento den přišli všichni žáci do školy v krásných kouzelnických či čarodějnických

kostýmech. Ranní výuka byla vedena již v duchu čarodějnických úkolů a luštěnek. Na školní zahradě si děti ve skupinách vyzkoušely nejrůznější magické praktiky. Vařily lektvar z bylin, přenášely

léčivou vodu, uspávaly jedovaté hady a plnily spoustu dalších úkolů, při nichž se nebály projít ani začarovaným močálem. Také si každý tým malých čarodějů zatancoval s čarodějnicí. Na závěr jsme zkrášlili třídu vlastnoručně vyrobenými čarodějnicemi.

Učitelky ZŠ

Oslava MDD v mateřské škole

Den dětí jsme letos oslavili malou zahradní slavností. Počasí se v tento den mimořádně vydařilo. Celá akce byla motivována životem hmyzu, broučků apod. Děti i dospělí se proměnili v berušky, motýly, mravence, včelky, mury, pavouky.

Program začínal netradiční svačinou venku, která dětem moc chutnala. Celé dopoledne si pak kluci a děvčata užívali zábavných her. U chrostíka děti válely vyznačenou trasou hliněné kuličky,

u Ferdý Mravence zachraňovaly berušky z pavoučích sítí, včelkám pomáhaly sbírat do košíčku pylová zrnka z květín, u tety Múry, ve tmě jejich křídel, hledaly stejně znějící zvuky, u motýlka znázorňovaly jeho vývoj od vajíček až do dospělosti.

Největším překvapením a zážitkem celého dopoledne byl pro děti skákací hrad. Na závěr oslavy si děti zatancily na malé diskotéce a dostaly zaslouženou odměnu.

učitelky MŠ

POHLED NA PRÁZDNÉ CHODBY BYL VELMI DEPRESIVNÍ

ohlédnutí ředitele ochozské školy Mgr. Jozefa Martečika za „dobou covidovou“

Ochozští školáci a zdejší učitelský sbor mají za sebou snad nejnáročnější období v posledních desetiletích. Pandemická situace a často dost zběsilá, tvrdá a nekonceptní opatření zamezila dětem zdravý a přirozený přístup ke vzdělávání – ale především k setkávání se, k učení přímým napodobováním nebo k získávání socializačních dovedností. Těžko říct, zda už je to všechno za námi. Každopádně je dobré se za měsíce online výuky a za dobou covidové pandemie ohlédnout a zaznamenat konkrétní zážitky a postřehy třeba i generacím příštím. K tomuto ne zrovna veselému úkolu jsem přizvala **ředitele ZŠ a MŠ, pana Mgr. Jozefa Martečika**. „Tak těžký rok jsem ještě nezažil. Ještě to ani nemám v sobě zpracované, byl to ohromný záprah. I tak ale můžu za sebe i za kolegy říct, že jsme dělali, co bylo v našich silách,“ ohlíží se. O tom, jak prožíval předchozí měsíce on, jeho kolegyně a především děti a rodiče, si přečtěte i dále.

Dnes je první den, kdy děti mohly konečně zase odložit ve třídách roušky. Je vidět, že se vám tady všem ulevilo.

A jak! Byl jsem hodně naštvaný, když jsem viděl děti, jak se v tom musí potit

a dusit. Navíc v posledních teplých dnech. V kombinaci s testováním se mi tohle nařízení jeví jako holý nesmysl. Ale i nesmyslné nařízení je nařízení. Jsem rád, že už dneškem směřujeme k normálnějšímu stavu. Během tady

té šílené doby jsme se všechno snažili řešit hlavně lidsky – třeba nahoře na patře (*ředitelna je ve 2. patře spolu s třídou druháků – pozn. red.*) nebo dole v přízemí je jen jedna třída. Nebudu tedy po dětech chtít, aby měly na obli-

čejí roušku, když vejdou na chodbu, kde jsou jen ony. Logiku nedává ani to, když děti ze dvou různých tříd se na chodbě musí potkávat s rouškou, ale odpoledne v družině můžou být spolu bez roušky. Člověk musí vycházet z místních podmínek, samozřejmě při zachování co nejvyšší bezpečnosti.

Myslíte, že to tedy měly menší venkovské školy snazší než ty velkokapacitní, městské? Třeba i tím, že máme přírodu na dosah a dá se učit i venku, kde se lépe dýchá?

Jenže letos nám moc nepřálo počasí. My jsme se snažili při každé vhodné příležitosti jít ven a učit se venku, jenže, jak se říká – „Letos byla pěkná zima, snad nám to červen a červenec nezkaží ☺“. I tak lze říct, že všechny ty změny

a chod v době covidové je v takto úzkém kolektivu snazší a jednodušší nastavit a na všem se domluvit. Nemusel jsem třeba řešit nějaké názorové střety dvou táborů pedagogů, mohli jsme individuálně pomoci každému rodiči – třeba i s připojením, s výpočetní technikou nebo připojením přímo u nich doma atd. Vlastně jsme tohle s nimi pak řešili ještě jednou, když jsme na podzim místo Skypu začali používat aplikaci Teams.

Jak se na tu dobu dívali právě rodiče, kteří museli převzít roli pedagogů?

Snažil jsem se s nimi hodně mluvit – třeba když jsme se potkali na ulicích, volali jsme si, kdy to jen šlo. Nebyl to lehký úkol a nikdo z toho nebyl nadšený. Zkoušel jsem je povzbudit i v on-line hodinách – a taky pomohlo, že jsme o tom hodně mluvili. Často jsme přišli na to, že máme na věc stejný, kritický názor, nicméně moc komunikačního prostoru jsme neměli. Vždy jsem se

snažil, aby všechny informace měli na webových stránkách přehledně v co nejjednodušší formě a zároveň jsme je přeposílali do e-mailových schránek. Každý z nich byl ale na všechno doma sám. Rodina, práce, školou povinné děti. Kdo nezažil – nepochopí, kdo zažil – nezapomene.

A vy? Jak jste vnímal dobu, kdy děti nebyly ve škole, ale měly distanční výuku?

Já jsem společenský člověk, mám rád, když je kolem živo a veselo. S dětmi se na chodbách rád bavím, žertujeme, je nám tady společně hezky – však právě to byl hlavní motor toho, proč jsem do tohoto oboru zamířil. Právě kvůli tomu, že mě baví práce a kontakt s dětmi. Proto mi ten pohled na prázdnou školu, lavice i chodby přišel velmi, velmi depresivní.

A co kolegové? Jak oni snášeli to, že se jejich prostor působení omezil na židli u počítače a dobré internetové připojení?

Nemůžu za ně mluvit, ale samozřejmě každý jsme jiný, tak i emoce s tím vším spojené byly a jsou jiné. Ale když se podívám zpět, myslím, že nás všechny pohltil fakt, že se děje něco, co není normální, že je to průšvih. Najednou jsme tu neměli děti. A našemu kolektivu na dětech záleží. Snažíme se je i tu školu v rámci možností posouvat dál, někdy to není jednoduché, ale vždy se snažíme vyždímat maximum. A najednou vám do toho spadne taková covidová bomba.

Ale nezháleli jsme od samých začátků. Ministerstvo loni na jaře ještě ani nevědělo, že existuje nějaká on-line výuka, a my jsme hned začali řešit, jak se budeme s dětmi potkávat alespoň přes Skype. Nakupovali jsme na vlastní pěst dezinfekce, hygienické potřeby, řešili připojení, vybavení učitelů notebooky, proškolovali učitele, rodiče i děti, jak teď bude všechno fungovat. Online výuku jsme zahájili hned za dva týdny po uzavření škol. Jen taková perlička – až 14 dní po uzavření jsem dostal oficiální pokyn z MŠMT, že mám zavřít školu. V posledním školním týdnu dali o sobě vědět z Národního pedagogického institutu s tím, že když budu cokoliv potřebovat nebo si nebudu vědět s něčím rady, mám se na ně s důvěrou obrátit... Naštěstí jsme si rady věděli a nic jsme nepotřebovali. Podobně jsme dopadli i ze strany ČŠI. Podpora veškerá žádná. A v podobném duchu se jednání MŠMT i školní inspekce táhlo celé loňské jaro.

Ano, i laik mohl z médií vyčíst, že podpora škol z vlády, z ministerstva byla hlavně v začátcích dost mizivá. Změnilo se to aspoň v letošních jarních měsících?

Bohužel změnilo. Zatímco na jaře loňského roku jsme neměli vůbec žádné informace a pokyny, vše jsme museli vyřešit sami, po své ose, letos nám každý týden chodily padesátistránkové, obsáhlé a složité metodiky, které za pár dnů přestaly platit. Než jsem to stihl všechno nastudovat a uvést do praxe, už bylo všechno jinak. Než taková pomoc, to raději žádná. V datové schránce o covidu mám tolik množství zpráv a metodik, že by bylo rychlejší přechíst celou Vojnu a mír, Annu Kareninu a Bídňiky k tomu. A rozhodně by to bylo přínosnější.

Často se mluví o výpadku v učivu. Myslíte, že jste zvládli probrat, co bylo třeba?

Nemůžu říct, že bychom byli nějak pozadu, to jsme nikdy nebyli, ale v těchto podmínkách není učivo v dětech tak pevně zakotveno, zažito. To se zkrátka na dálku při sebevětší snaze nedá. Vezměte si třeba prvňáky – jak se mají učit psát, když jim to nikdo pořádně neukáže, nevysvětlí? Musím říct, že nejhůř na tom všem byli právě loňští prvňáci, kteří když se sotva začali něco systematicky učit, přestali chodit do školy. A po prázdninách si znovu zvykali na režim – no a výpadek tu byl vzápětí zas.

Podle zpráv z médií to vypadá, že ty výpadky jsou u mnoha žáků zásadní. Cím to, že jste zvládli vše potřebné v rámci možností probrat, procvičit?

Mám srovnání – třeba i se školami svých dětí. Musím říct, že k situaci každá škola přistupovala jinak. Některé ležérně – studenti měli jen hodinu denně, začínali později. My jsme startovali klasicky v osm a snažili se děti učit, co jen šlo. Nezapomínali jsme ani na žáky se speciálními potřebami. Zapojovali jsme asistenty pedagoga. Bez přerušování pracoval v on-line výuce i speciální pedagog. Upozorňoval jsem kolegy už v začátcích, že musíme dělat maximum, abychom v těchto zkouškách obstáli hlavně sami před sebou. Nebojím se, že zvenku přijde při hodnocení celé té pandemie od někoho i kritika – co bylo dobré, to bude zapomenuto. Ale je nutné vědět, že my se na sebe můžeme klidně podívat do zrcadla a říct, že jsme opravdu dělali vše, co jsme mohli a co

nám bylo ze strany MŠMT doporučeno a povoleno.

Takže i když byly brány školy zavřené, jelo se naplno.

Naplno a ještě víc. Škola normálně fungovala. Já jsem měl neustále na starost veškerou administrativu kolem, správu majetku, energií, účetnictví, personální a mzdové úkony... jenže k tomu mnoho práce navíc. Třeba výkazy, dotazníky z MŠMT a z jiných institucí, OČR pro rodiče dětí z mateřinky a později i ze školy (dodneska nechápu, proč to mají vystavovat školy). Také jsem každý den kontroloval učivo a zadání od všech kolegů učitelů, abych mohl garantovat přiměřenou zátěž pro žáky, měli jsme dvakrát týdně dlouhé on-line porady. Řešili jsme také individuální problémy s on-line výukou, byl jsem, hlavně v začátcích, v rámci možností v kontaktu i s žáky v hodinách na dálku nebo i s rodiči, abych je povzbudil. Já osobně jsem tu po celou dobu pandemie byl každý den dlouho do večera, mimo snad pěti dnů v celém tom roce a čtvrt. K tomu domácí výuka mých

dětí, manželka pracující v nemocnici, čili v první linii... Nic tak šíleného jsem ještě nezažil. Moji spolupracovníci na tom nebyli o moc lépe. Ale kdo může říct, že to bylo to pravé ořechové a strašně mu to vyhovovalo? Myslím, že všichni víme co nám ta doba přinesla a že jsme v tom doopravdy byli spolu.

Odpočinete si aspoň o prázdninách?

Jako každý rok ani letos moc ne. Máme na starosti pololetní účetní uzávěrku a s ní spojené čerpání rozpočtu, mzdy, personální změny, které se chystají, pobíží nám ještě provoz v mateřské škole ale taky pro případné zahájení stavby nového oddělení MŠ a vůbec řešení logistiky v příštím roce. Já už jsem za ty roky tady zažil různé stavební úpravy – přístavba školy, rekonstrukce tříd, přestavby toalet v MŠ, stavba jídelny, rekonstrukce kotelen v ZŠ i MŠ... Nejen to nic, co by člověk potřeboval tak často zažívat, ale ve srovnání s tím covidovým obdobím lze říct, že tady aspoň něco nového vzniká a slouží. Covid a veškerá nařízení kolem toho člověku jenom berou.

Máte na závěr ještě nějaký vzkaz pro ochozské děti a rodiče do prázdninových dnů?

Často slyším, že by se měly děti o prázdninách učit, aby dohaly, co zameškaly. Nemůžu to rozporovat, ale taky připomínám, že je hlavně důležité si odpočinout, nadechnout se, užít si společných chvil. Hrajte si s dětmi, povídejte si s nimi co nejvíce. Mají za sebou mnoho osamocených dnů. Pro nás je rok jako nic, ale pro ně je to zásadní část života. Proto o prázdninách hlavně jen buďte spolu. Bez strachu, bez nároků, zkuste jen žít. Protože jestli se nenadechnete teď, tak na podzim už to nedodýcháte. Nevíme totiž, co nám přinese podzim. Snad už to ale nebude tak zlé. Chtěl bych poděkovat všem zaměstnancům školy, že jsme to všechno společně zvládli. Rodičům za trpělivost i za milá slova, která z jejich strany směrem k nám zazněla. Moc si toho vážíme. U nás máte dveře vždy otevřené. Všem přeji krásné prázdniny.

Aneta Vidurová

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY Z LESINKY

Tábory

...letos pořádáme na Kaprálově mlýně. Pomohlo nám k tomu zázemí nového týpí, které už nám od loňského podzimu krásně slouží. Máme ještě pár volných míst, když byste ještě sháněli program pro své děti ve věku 4 – 6 let, a to nedaleko vašeho bydliště. Nabízíme dva turnusy:

- 26. – 30. 7. Ze života hmyzu
- 2. – 6. 8. Letem světem na vlnách písniček

Cena je 2 300 Kč. K dispozic je e-mail info@lesinka.cz

Svatojánská slavnost

...byla radostná! Mohli jsme se konečně potkat. Mohli jsme se rozloučit s rekordním počtem předškoláků – 18 dětí jsme se slzou v oku poslali do světa, kde už hraje velkou roli škola a vzdělávání. Mohli jsme prchat před deštěm a s radostí sledovat, jak se posléze mraky trhají a slunce svítí k pasování předškoláků. Součástí této červnové slavnosti je i tradiční cesta za po-

kladem, protože na svatého Jana se přece otevírá země a vydává to nejvzácnější ze sebe. My jsme to zvládli. Vydali jsme úsměvy, písně, ohýnek, ale i naději na lepší zítřky a láskyplnou vděčnost nejen našim předškolákům – teď už školákům. Ještě takový postřeh na závěr: před objevem pokladu se jeden z našich průvodců ptal dětí a celých rodin, které se jednotlivě vydaly pátrat po zlatém kapradí, co pro ně znamená poklad. Jedna z holčiček bez váhání odpověděla: „Poklad, to je pro mě život.“ Má pravdu, i když je

jí teprve šest. Jsme opravdu všichni bohatí, važme si toho.

(ata)

foto: Pavel Kolčárek

Lesní mysl ve křtinském arboretu

...pro vás po celý rok. V minulých letech jsme pořádali několik workshopů také pro ochozské rodiče z Kapradinky a Lesinky, které vede žena mnoha profesí a dovedností Martina Holcová. Mají

název Lesní mysl a člověk se v nich naučí relaxační a meditační techniky, které pomůžou prožít chvíle ve zdejších lesích naplno – tak, aby vám pomohly co nejvíce ve shonu a kvalitě všedních dní.

Martina Holcová ve spolupráci s křtinským arboretum připravila v areálu

tohoto přírodního klenotu trvalou stezku Lesní myslí, v níž se tyto základy můžete naučit také – a to během celého roku v otevírací době arboreta. Při příchodu dostanete manuál, na vás pak je projít všechna zastavení a zkusit se ponořit do krásy pobytu v nádherné přírodě. Využijte tuto nabídku k jedné z letních procházek a čerpejte z lesa, co to jde. Určitě se bude každá radost, energie a zklidnění do nadcházejících dnů hodit. A navíc – toto palivo je zcela zdarma, nevyčerpatelné a planetu zachraňující. Hezkou procházku!

(ata)

V stínu Kapradinky sníme

...o tom, že se budeme v září potkávat dál. A užívat si ve společnosti našich jedinečných dětí lesa dosyta. Máme radost, že

jsme alespoň pár červnových dopolední mohli strávit společně. Potkali jsme nejen kamarády, ale také skřítku Kapradinku, zvířata, rostliny, úkoly i pohádky. A taky jsme hodně zpívali a tančili – nebo třeba lovili šiškové rybky a objevovali chrostíky v Ochozském potoce.

Pokud se chcete od září přidat do stále se zvětšujícího zástupu povětšinou ochozských maminek s dětmi ve věku 2 – 3,5 roku (záleží na zdatnosti dítěte), přidejte se. Scházíme se ve středečních dopoledních na dvě hodinky. Informace na webu, případně si rezervujte místo už teď, ochozských dětí je čím dál víc. E-mail: info@lesinka.cz.

(ata)

Knihohrátky na závěr léta

... připravujeme ve spolupráci s místní knihovnou pro děti i rodiče, kteří mají blízko k dětským knihám a literatuře.

Co vás čeká?

- divadélko a čtení pohádek, básniček
- dílničky
- bleší trh dětských knih a deskových her (0 – 15 let)
- setkání s odborníky na kvalitní dětskou literaturu
- seznámení se s možnostmi, kde zjistit, co za zajímavé a dobré knihy pro děti a mládež vychází
- občerstvení
- možnost adoptovat si dětskou knihu, následně si ji půjčit a umožnit to stejné všem ochozským dětem

Proč vlastně?

- aby bylo v Ochozi veselo i na konci léta
- abychom co nejpříjemněji a nejefektivněji oživilí knihovničky dětí, které mají mnohem kratší dobu expirace, než dospělácké poličky s knihami
- aby se rozrostl a posílil knižní fond v ochozské knihovně pro všechny děti o kvalitní kusy, které budou v srdcích vašich dětí i ve vás rezonovat ještě dlouhou dobu. My takové knihy známe, milujeme a chceme, aby byly dostupné všem.
- abychom se mohli potkat a popovídat si nejen o uplynulém létě

Kdy, kde a za kolik?

- v **posledním srpnovém víkendu** (bude upřesněno na webu, plakátech a sociálních sítích)
- v případě pěkného počasí pod lípou u OÚ, v případě nepřízně budeme o místě informovat
- účast zdarma, velmi potěší adopce knihy z nabídky, aby bylo co číst i během celého roku

(ata)

SKAUT

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Co skautského bylo

Než se dostaneme ke šťastným okamžikům, kdy po dlouhé době můžeme mít klasické schůzky venku v přírodě a zvykáme si na to, že děti už nemůžeme vypnout pomocí jednoho tlačítka na monitoru nebo že se spojení zničeno nic přeruší, vraťme se prosím na malý okamžik ještě do dob on-line skautu. I v těchto časech, které nebyly vždy přijatelné pro všechny, jsme se snažili pořádat upravené akce, o kterých bych vám rád pověděl a pokusil se i o malé srovnání.

První významnou akcí v předchozím čtvrtletí byl den 24. duben, kdy má

svátek sv. Jiří, patron všech skautů. Připomínáme si nejen jeho boj s drakem, boj dobra proti zlu, ale i další rok skautské činnosti, kterou můžeme vykonávat. V normální době bychom se sešli před křížem na Přihoně, kde bychom si přečetli příběh o sv. Jiřím a udělali si společnou fotografii s východem slunce (akce má název Ranní svítání). Poté bychom šli na faru, kde by proběhla společná snídaně u šálku horkého kaka. Dále se vždy postupně odebereme do škol a práce. Po celý den si necháváme na sobě skautský kroj (nebo šátek), aby všichni lidé věděli, že skauting stále žije! Letos to ovšem nebylo možné. Nechtěli jsme však tuto akci úplně vyškrtnout,

a tak jsme vymysleli alternativu. Každý si přivstal na východ slunce a udělal s ním fotografii, nejlépe selfie (fotka, kdy fotíme sami sebe). Ze všech fotek nakonec vznikla krásná koláž.

Druhou významnou akcí byl Den Země, kdy jsme nachystali vše potřebné k tradičnímu úklidu na určená místa v obci. Každý, kdo chtěl přiložit ruku k dílu, si vzal pytel na odpadky a samostatně se do této srdečné události pustil. Za jiných podmínek bychom se samozřejmě na tuto akci vydali všichni společně. Na druhou stranu si po této nespolečenské době můžeme začít víc vážit duchovních věcí, které jsou pro nás nepostradatelné,

a upozadit materiální hodnoty (např. technické vymoženosti). Ožily pojmy, jako je přátelství nebo láska.

Kromě on-line schůzek pro jednotlivé družinky se uskutečnila i celooddílová online schůzka, kde jsme si všichni řádně zasoutěžili a užili jsme si spoustu legrace.

Ani roverský kmen Richnas nezaháel a uspořádal několik on-line schůzek, na kterých jsme soutěžili v poznávání našich členů na fotografiích z raných dětských dob. Měli jsme schůzku s názvem Cesta ke spravedlnosti, na níž proběhla speciální hra, při které jsme si měli vybrat vesnici s její charakteristikou spravedlnosti, která se nám jeví jako ta nejadekvátnější. Vznikly podnětné debaty a padaly skvělé argumenty, a tak z původně padesátiminutové schůzky se tato událost protáhla na dvě hodiny. Po vzoru televizního seriálu „Co na to Češi“ jsme vytvořili soutěž „Co na to skauti“. Vzpomněli jsme si na svá léta ve družinách při další schůzce – tentokrát šifrovací, na níž jsme měli rozluštit dvě šifry a najít krabičku, ve které se nacházejí věci na další schůzku. Ta se již mohla uskutečnit na faře, na řadu se konečně dostaly du-elovky. Rozdělili jsme se na dva týmy a vždy šel z každého týmu jeden hráč. Schůzka byla opravdu pro pobavení, a tak jsme soutěžili například v tom, kdo zvládne vyhodit tenisový míček do

vzduchu, udělat kotoul a opět míček chytit, nebo kdo jako první vymotá nit z cívk.

Na závěr mi dovoluete zmínit poslední důležitou informaci, která jistě každého potěší: Tábor bude!

Za oddíl Šošonů a kmen Richnas

Jiří Kozel – Juris
Oddílový rádce

A co skautského bude

Jak bylo při online schůzkách už jsme si počítli. Co ale prožíváme v současné době rozvolňování a co ochozské skauty teprve čeká? V první řadě probíhá velmi hektické období, co se počtu naplánovaných akcí týče. Náš červenový kalen-

s pár zbylými listnáči téměř k nepoznání. Po lesu zbyla jen vrstva větví, jehličí a bláta, které jsme se vydali odklidit. Tedy alespoň cestičky, abychom se mohli bez hrozby zvrtnutého kotníku vydat k umývárnam a na latríny. Ale co naděláme, zvyknout si musíme a vykácený les má i svou světlou stránku, tedy že alespoň ubyla hrozba padajících smrků. Z brigády jsme spěchali zpět do Ochoze na hasiči pořádaný Dětský den, kde jsme měli nachystaná tři stanoviště pro děti. O týden později proběhla táborová informační schůzka pro rodiče a nováčky. I v dobách, kdy není celý svět postavený na hlavu, je lepší se na všechno doptat, o to více to platí teď. Proběhla prezentace základních informací o táboře, nových opatření, podrobnosti testů, rodiče se doptali na zbytek a odevzdali poslední přihlášky. 18. června jsme se vydali do starého lomu oslavit konec tohoto podivného školního roku. S dětmi jsme opekli buřty, zahráli hry, zazpívali u ohně a bylo nám všem dobře. Den na to jsme se do lomu vydali jen s vedoucími, kdy jsme oslavili náš strastiplný rok, který jsme ale nakonec úspěšně zvládli vyplnit skautskou činností okolnostem navzdory a přežít ho ve zdraví.

Co znamená postavit tábor?

Neúprosným tempem jsme se přibližovali k táboru. Ale než jsme se na něj vůbec vydali, bylo třeba jej první postavit. Stavěčka, jak se této akci říká, probíhá tři dny a podílejí se na ní všechny oddíly, které na tábořišti dané léto táboří. V pátek jsme začali kopat jámy na latríny a jámu pro táborový stožár a pokračovali v kultivaci louky a přilehlého palouku, kdysi lesa. V sobotu ovšem začíná ten pravý záprah. V Pozořicích je třeba do nákladáku naložit 30 podsadových stanů, kuchyňský hangár, dva jídelní hangáry, nářadový stan, hangár pro kola, hangár na materiál, tři tee-pee, konstrukce na umývárky i latríny a mimo jiné také hromadu náradí, a to jsem na něco ještě určitě zapomněl. Stavba pak probíhá během soboty, kdy je nejprve třeba vyložit všechny materiál, ale především vyložit stany a rovnou je dle čísla odnosit na místo stavby. Poté se pracanti rozdělí do několika skupin. Ta nejpočetnější se pustí do stavby stanů, ostatní jdou na umývárky, nebo latríny, natáhnout vodovodní hadice ze studánky, vztýčit stožár, anebo vysekat schodky, či uplácet kuchyňská kamna. To ale není vše, mezitím ochozští skauti vztýčují tee-pee. Jakmile jsou tyto úkoly hotové, všichni se přemístí na místo budoucí jídelny, chopí se kůlů a spo-

dár je naplněný k prasknutí a nejedná se jen o před táborové povinnosti. Úkoly, které nám v běžném režimu zabere celé jaro až do tábora, jsme letos museli stihnout za měsíc a půl. Což není až takový problém. Ale co nás trápilo nejvíc, byla téměř neexistující komunikace ze strany hygieny o směrnicích a nařízení. Podobnou situaci jsme sice zažili už loni, a tábor chystali nevěda, zda nám ho nakonec dovolí, ale letos byla komunikace daleko horší, jelikož znění mimořádných opatření jsme se dozvěděli až tři týdny před táborem. Bohužel tou dobou jsme zatím ani nevěděli, zda se budou muset všichni účastníci tábora prokázat PCR testem, či bude stačit test antigenní.

Nabitý červen

Ovšem v přípravách se nedá přestat a rozhodně jsme se nenudili. Pro ilustraci: první červenový víkend jsme se vydali na naše tábořiště v Rakoveckém údolí, jehož přilehlý les, stejně tak jako ohromné množství jiných lesů v celé republice, doslova zdecimovala kůrovcová kalamita. Tábořiště je ve své nynější podobě

lečně vztyčují dva hangáry, ve kterých budeme trávit čas nejen při obědech, ale i v dešti. Pokud jde vše, jak má, je

téměř vše do večera hotovo, a v neděli se dodělávají drobnosti. I tak je práce více, než by si jeden dokázal představit,

a proto vždy velmi oceníme jakoukoliv pomoc z řad rodičů i ostatních.

Nejsmutnějším poznatkem letošního roku je jeden fakt; už nás nikoho nepřekvapí, že se stejná situace opakuje i letos. Ale neschopnost vlády srozumitelně komunikovat už asi nepřekvapí nikoho, její diletantský přístup nejen k volnočasovým organizacím jakbysmet.

My ale politiku raději už neřešíme, těšíme se totiž na tábor, kde budeme mít alespoň na dva týdny od všeho a všech klid! V přírodě, s kamarády a v pohodě.

Jan **Hrazdára – Žanek**
vůdce 3. koedukovaného oddílu
Šošoni Ochoz

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Přání otcem myšlenky?

Loni na prahu léta jsme počítali dny, které nás dělily od uvolňování nejrůznějších uzávěr. Plánovali jsme, co všechno podnikneme, co všechno doženeme promeškaného z oněch několika jarních týdnů. A možná jsme si říkali – teď to konečně rozjedeme, z nejhoršího jsme venku!

A pak to přišlo... Rozmarné léto přineslo následky v podobě podzimních hrůz. Loni touto dobou jsme se ptávali: „Znáš někoho, kdo to měl?“ Dnes se spíše ptáme: „Znáš někoho, kdo tím neprošel?“ – anebo ještě hůře: „Znáš někoho, kdo nepřišel o blízkého, známého, přítele, kamaráda, souseda?“

Až příliš bolestně jsme se poučili, že *přát si*, aby pandemie skončila, neznamená *ukončit* pandemii, byť se najdou tací, kdo to i dnes halasně prohlašují – zcela zjevně bez špetičky soudnosti a porozumění pro život obyčejného člověka. Až příliš bolestně jsme se poučili, že *tvářit se*, jako by se nic nedělo, „pretože lidi si to želají“, neznamená, že *se nic neděje*. Až příliš bolestně jsme se poučili, že *přát si* pro sebe všechny možné výhody neznamená *to nejvýhodnější* pro nás ani pro druhé lidi.

Stojíme-li dnes opět na prahu léta, jsme – aspoň doufám – obezřetnější. Plánujeme-li, tedy s větším váháním a menší bezstarostností. Počítáme s kdečím a nepřekvapí nás tolik nejrůznější pře-

kvapení. Snad jsme i dospěli k poznání, že není všechno tak, jak bychom si to přáli.

Přát si – tady je možná dobré se na chvíli zastavit. Co to znamená, přejeme-li si? Co to znamená, přejeme-li sobě? Anebo: co to znamená, když si dopřáváme?

O svátcích, narozeninách, jmeninách a podobných příležitostech přejeme těm druhým – obvykle štěstí, zdraví, dlouhá léta. Třeba nás uplynulý rok naučil trochu, trošičku přemýšlet o tom, co vlastně přejeme: co to znamená, přát druhému zdraví. Z obvyklé konvenční fráze (nad kterou nemusíme přemýšlet – fráze myslí za nás) se najednou stala velmi aktuální prosba, touha, žádost... jakkoli tomu chceme říkat.

Na tohle bychom, myslím, letos v létě (a stejně tak v dalších ročních obdobích a za všech dalších ministrů) neměli zapomínat: přejme si (tedy nejen sami sobě; sobě navzájem) všechno dobré, přejme si zdraví a štěstí nejen při významných výročí a jubileích. Přejme druhým radost ze života – a přejme jim život sám.

Ne, nemyslím tím, že bychom si měli na potkání dnes a dennodenně gra-

tulovat. Chci tím říci: přejme druhým to, co bychom chtěli dopřát sami sobě. Tedy – zkusme myslet na druhé. Mít na paměti jejich prospěch. Hledat jejich dobro.

Loni v létě jsme zkoušeli „žít naplno“, protože „konečně můžeme“. Následky máme ještě v živé paměti. Zkusme letos prožít prázdniny jinak – ne jako dobu „prázdná od závazků“, „prázdná od povinností“, ale spíše jako čas „prázdná od zahledění jen do sebe sama“.

Kéž naše prázdniny nevyjdou naprázdno.

Kéž nám letošního léta není líto.

Naplněný prázdninový čas přejte

Zdeněk **Drška**,
duchovní správce ochozské farnosti

OCHOZ POMÁHÁ: SBÍRKA KOL, BATUŽKŮ A ŠKOLNÍCH POTŘEB POKRAČUJE

Velké poděkování vám všem, kteří jste se zapojili do sbírky kol a školních batůžků, která se uskutečnila v Ochozi koncem dubna.

Darovali jste neuvěřitelných 80 kol a 15 školních batůžků! Předávám pomyslné velké díky od dětí v Gambii a v Malawi a také od našich partnerů Kola pro Afriku a Mary's Meals, společně s kterými byla naše charitativní sbírka organizována.

Kola můžete darovat i nadále po tel. domluvě (tel. č. 737 384 806) ve sběrném místě v Ochozi na faře. Batůžky a školní potřeby sbíráme také v ochozské knihovně.

Na stavu a typu kola nezáleží. Školní batůžky můžete naplnit školními potřebami nebo věci darovat i samostatně. Jedná se zejména o sešity, tužky, pastelky, pouzdra, ořezávací a pravítka. Dále sbíráme polévkové lžice, kostky mýdla, malé ručníky a v dětských velikostech kašasy, trička, žabky nebo sandály. Více informací najdete na www.casnyr.webnode.cz.

Darovaná kola jsou velmi užitečná školákům v africké Gambii, kteří to mají do školy tak daleko, že se tam pěšky vůbec nedostanou. Zasluhou charitativní organizace Kola pro Afriku o.p.s. na českých kolech jezdí v Gambii do školy již více než 7 000 dětí. Mít kolo znamená chodit do školy, získat vzdělání a naději na lepší budoucnost. Celosvětově přibližně 500 tisíc darovaných školních batůžků se školními potřebami zase pomáhá učit se snadněji a efektivněji, společně s programy školního stravování Mary's Meals, dětem v Malawi.

Jednotlivci myšlenkou sbírky je pomáhat dětem na jejich cestě ke vzdělání.

Naše společné úsilí tedy není typickou jednorázovou humanitární pomocí, jedná se spíše o tzv. rozvojovou pomoc, která nese plody v delším časovém horizontu, je koordinována se školskými a vládními institucemi podporované země a je založena na aktivním zapojení a odpovědnosti místní komunity. Proto školní kaši Mary's Meals v naší africké škole Namwiri vaří místní maminky školáků (také díky našim darům na nákup lokálních surovin) a údržbu darovaných školních kol provádí místní vyškolení cyklomechanici.

Na vzdělání záleží každému z nás. Startovní čára je však pro každého jiná. My, co máme náskok, můžeme pomoci. Přidejte se.

casnyr.webnode.cz | batuzkovyprojekt.cz
| kolaproafriku.cz | africkaskola.cz

Pavel Wawracz,
pwawracz@gmail.com

KONEČNĚ! OCHOZ MÁ VLASTNÍ DOROST

Pomalů se nám daří opět se volně nadechnout a pokračovat v našem úsilí. Letos jsme byli na konci sezony postaveni před složitou otázkou, co s našimi nejstaršími hráči dále. Ti narození v r. 2006 již příští rok zákovskou soutěž hrát nemohou. Byly tedy jen dvě možné cesty. Tyto kluky pustit na zkušenou do světa, nebo je dál trénovat bez možnosti účasti v utkáních. Osobně se mi první varianta příliš nelíbila, nevěřím v návrat po třebas dvou letech. S touto variantou také nejsou právě nejlepší zkušenosti. Byl jsem tedy, a nejen já, mile překvapen aktivitou sousedního OFS Blansko, v němž tento problém řeší více klubů. Slovo dalo slovo a my pro nadcházející, minimálně 2 – 3 sezóny opouštíme s nejstaršími hráči Brno-venkov a budeme hrát na Blanensku. Oficiálně je tato soutěž nazývána **OP Mladší dorost**. Umožní tak našim nejstarším hrát dál a našemu klubu postupně vybudovat silný tým vlastního dorostu, který bude

základnou pro náš „A“ popřípadě i „B“ tým mužů. Velkou výhodou je vstřícnost odpovědných funkcionářů a možnost variability hracích podmínek. Lze hrát v 8+1 od vápna k vápnu nebo v případě dostatku hráčů i klasicky 10+1 na celé hřiště. Jako v uplynulé sezoně se také budeme snažit o to, aby se domácí zápasy tohoto týmu hrály jako předzápas mužů. Budeme velice rádi, když se na dorost přijdete podívat a kluky poženete kupředu. Je pro ně důležité cítit podporu. Za komorního ticha se nehraje nejlépe. Sledujte proto vývěsky a web, kde budou zápasy inzerovány.

Našemu klubu a vlastně celé obci to opět otevírá další možnosti vstoupit do povědomí nových partnerů, přijedou noví soupeři, vybudují se nové vazby, a co si budeme povídat, Blanensko začíná nějakých 5 km od Ochoze. Já se osobně jako jeden z trenérů těším na nové týmy. Loni soutěž st. žáků na Blanensku hrály Blansko, Boskovice, Černá

Hora, Velké Opatovice, Doubravice nad Svitavou, Olomoučany, dále spojené týmy Livovec/Ostrov, Kotvrdovice/Žijeme hrou a Šošůvka/Vysočany. Jak vidíte, ani na Blanensku není mnoho samostatných týmů s dostatkem hráčů. A Blansko spolu s Boskovici jsou městy se spádovostí cca 20 tisíc obyvatel, které hrají krajský přebor nebo i divizi.

S tímto těžkým rozhodnutím byly spojeny také ne právě radostné chvíle a nutnost rozdělení všech našich týmů po ročnících. Je to naprosto běžné u klubů, které chtějí fungovat na profesionální bázi. U nás se, možná bohužel, vžilo dogma přechodu celých týmů (složených ze dvou ročníků). Vedlo nás k tomu hlavně to, že prakticky všichni trenéři, ať již s licenci nebo bez, jsou současně rodičem některého z hráčů. Toto je pro naše vedení klubu do budoucna jeden z největších oříšků. Všichni tito lidé, a patří jim za to doufám nejen můj veliký dík a obdiv, dělají pro děti vše

nezištně ve svém volném čase. Pokud se nám do budoucna podaří vyjednat nějakou finanční podporu trenérství, půjde spíše o kompenzaci vlastních nákladů spojených s aktivitami dětí. Na to, abychom k nám přivedli profesionálního trenéra (i kdyby jen jednoho pro týmy žáků a dorostu), v této chvíli určitě nemáme dostatek prostředků. Nezbyvá, než jít vlastní cestou a snažit se v daných podmínkách nabídnout dětem co nejvíce. Doufám, že krok rozdělení týmů se ukáže jako dobrá cesta. Ti starší, zkušenější mohou pomoci mladším a naopak vznikne i konkurence v rámci týmů a nový impuls, proč se zlepšovat. A ostatně, vždyť se vlastně děti po roce opět setkají.

A co nás čeká v nejbližší době? Všem hráčům jistě pomůže letní příprava,

Fotbalový příměstský tábor

Fotbalový příměstský tábor se uskuteční ve třech termínech:

1. pondělí 2.8. až pátek 6.8.2021
2. pondělí 9.8. až pátek 13.8.2021
3. pondělí 16.8. až pátek 20.8.2021

Každý den je začátek v 8:00 srazem na fotbalovém hřišti v Ochozi a konec kempu je v 16:00. Kapacita kempu je omezena.

Kde: Fotbalové hřiště TJ Ochoz u Brna

Pro koho je kemp určen?

Pro všechny děti, které mají rády fotbal.
rok narození 2014-2013-2012-2011-2010-2009-2008-2007-2006

Kontaktní údaje: Daniel Šnajdr, M: 732 664 631

Přihlášky na email: daniel.snajdr@live.com
monikahaluscakova@seznam.cz
klarka.zackova@seznam.cz

Každý účastník dostane fotbalový dres. Podrobnější informace zašleme rádi emailem.

prázdninové příměstáky a rovněž oblíbená soustředění a do podzimní části soutěže dopilují nedostatky, o kterých vědí.

Nyní mi dovoluťte osobní poznámku. Je mi velice líto, že jsme se na sklonku června „rozloučili“ s Liborem Mikulicou, člověkem, bez kterého by se to tady u nás s velkou pravděpodobností nedalo do pohybu a který po neskutečných devět let táhnul a vedl jeden z našich týmů – právě ty nejstarší. Bohužel, po letech Libor usoudil, že kluci potřebují změnu, která by je nakopla, a sám si také potřebuje na chvíli odpočinout. Já jen doufám, že opravdu jen na chvíli ☺.
Libore, velké díky.

Nastává tedy změna a od podzimní části soutěže nastupují trenérské týmy v jiném složení. Jmenovitě se o tým **Mladšího dorostu** (hráči 2006-2008) bude starat Jirka Možný s Mirkem Ryšavým, kterým budou nápomocni Marek Zlámal s Mojmírem Klasem. Tým **Mladších žáků** (hráči 2009-2010) povede Dan Šnajdr spolu s Pavlem Kostolným. Týmy **Starší přípravky** (hráči 2011-2012), které máme hned dva, bude mít na starost Martin Dohnal s Jirkou Pánkem, Vojtou Gronichem a Alešem Smrčkou. Pro tým **Mladší přípravky** (hráči 2013-2014) momentálně hledáme trenéra. A naši **Předpřípravku** (dětí 2015 a mladší) vede Peter Hellenčík.

Za výbor fotbalového klubu a trenéry přeji všem klidné slunečné léto

Mirek **Ryšavý**

JAK SE V OCHOZI ROSTE PRO KRIMINÁL

V předchozích číslech zpravodaje jsme si představovali několik pozoruhodných lidí, kteří se do Ochoze přistěhovali. Jejich výčet rozhodně nekončí, jen bych vám protentokrát chtěla představit někoho, kdo se z Ochoze odstěhoval – její příběh by totiž mohl být klidně otištěný na stránkách nějakého renomovaného časopisu a určitě by získal pozornost. **Jiřině Ahmed Aly, dříve Pešové**, totiž mnoho zdejších lidí i učitelů věštilo budoucnost v kriminálu. Nebylo průšvihů, aby jí ho ostatní nepřisuzovali, ať už v něm byla namočená nebo ne. A ona tam opravdu skončila – jen na druhé straně. Je členkou vězeňské služby ČR a slouží ve věznici v Ruzyni, doprovází k soudu zloděje, násilníky i vrahy, dokonce i vězně veřejně známé. Jaké je pracovat pod neustálou hrozbou agrese a útoku? Co se jí honilo hlavou, když proti ní šel gang s nožem v ruce?

Jsi několikanásobná mistryně České republiky v jiu-jitsu, dalším bojovým sportům, třeba i judu a kickboxu ses věnovala už od dvanácti let. Myslíš, že už tohle ovlivnilo to, jaké povolání si zvolíš?

Určitě. Už od dětství jsem se pohybovala spíš mezi kluky. Potom jsem se v různých oddílech bojových sportů setkávala s lidmi, kteří mě formovali tímto směrem – trenéři i kolegové měli často něco společného s policií nebo s vojáky. Uniformy mě vždycky fascinovaly, věděla jsem, že chci v nějakém takovém ozbrojeném sboru působit. Jen jsem nevěděla přesně v jakém, tak jsem zjišťovala, pátrala a zkoušela, co bude pro mě to nejlepší.

Proto máš za sebou i policejní výcvik?

Ano, po studiu jsem už i působila v řízené praxi. Jenže policisté jsou teď hodně na ráně, neustále pod tlakem a dohledem, je velmi snadné dostat se neoprávněně do problémů. Navíc mě odrazovala i složitá struktura. Nakonec jsem zkusila právě vězeňskou službu. Bylo k tomu potřeba složit psychotesty, v nichž běžně uspěje tak 9 procent uchazečů. Z naší třicetičlenné skupiny jsme místo dostali jen tři. Psychologický

profil člena vězeňské stráže, ať už dozorce nebo člena eskorty, kam patřím já, je totiž dost specifický.

Dlouho jsi pracovala jako člen ochranky v obchodních domech, v jednom z nich jsi dokonce dělala šéfkou celého týmu. Jak na tuto dobu vzpomínáš?

Čerpám z těch zkušeností dosud. Byla jsem hodně úspěšná, mám totiž docela odhad na lidi. Chytla jsem třeba při

krádeži i mnoho doktorů, právníků, kteří kradli kvůli kleptomani. Kolegové se většinou soustředili jen na bezdomovce, ale já už podle pohledu, chování, způsobu, jak člověk bere do ruky zboží, poznám, kdo chce krást. Hodně mě ta práce bavila, byla pro mě tréninkem reflexů, zmíněných dovedností i pozornosti. Zvenku se to může zdát jako rutina, ale rozhodně to tak není.

Vzpomínám si na mnoho vyprávění, v nichž jsi mi líčila situaci, kdy proti tobě šli zloději, které jsi chytla, a chtěli se pomstít. Jednou se proti tobě na parkovišti vydal celý gang s nožem v ruce.

Fakt? Aha, no jo, to je pravda vlastně. Já už ty situace vytěšňuji. Často mi je připomínají kamarádi a já už si na ně vůbec nevzpomínám. Můj mozek má naštěstí tu vlastnost, že na tyto momenty dokáže zapomenout. Každý týden v práci řešíme nějaký útok, agresi, něco ohrožujícího. Kdybych to pořád nosila v hlavě, musela bych se z toho zbláznit.

Co se ti honí v takové vypjaté chvíli hlavou?

Nic konkrétního. Soustředím se na situaci. Taky jedním podle toho, který kolega je zrovna se mnou v akci. Ve věznici totiž člověk nemůže být nikdy nikde sám. Je tam vždycky hrozba toho, že na něj někdo zaútočí, že ho klidně i podřízne. Proto je základ mít dobrého parťáka. My někdy sloužíme i s dozorci nebo s lidmi, které tolik neznáme. To pak není úplně komfortní a musíme se tomu při řešení konfliktů přizpůsobit. Je totiž pravda, že v takových situacích člověk ani tak nemyslí na sebe, jako spíš na to, aby ochránil kolegu.

K jedné dramatické události došlo zhruba před rokem. Během život ohrožujícího incidentu v cele sis dost hrozně poranila koleno.

Při afektu jedné psychopatické vražedkyně se to bohužel takto přihodilo, při souboji a pádu jsem si vykloubila koleno. To byla příšerná bolest, nic horšího jsem nezažila. Naštěstí jsem díky dobré

fyzice neměla přetržené vazy, i doktoři se dost divili, že jsem nemusela na sál. I tak mě ale doma čekala půlroční bolestivá léčba a rehabilitace.

Jak se dá zvládnout pracovat pod neustálou hrozbou podobných incidentů? To musí dost psychicky náročné. Máte třeba k dispozici nějakou odbornou pomoc?

Ano, máme psychology, ale já je nepotřebuji. Při akci strach nemám, i následně se s tím vyrovnám snadno sama. Je sice pravda, že se strach malinko zvyšuje s věkem, ale to mi nebrání tu práci dělat dál. My navíc mezi sebou máme dost specifický styl černého humoru, kterým ten tlak nebezpečí ventilujeme a který

nám pomáhá být neustále ve střehu i v těch nejrutinnějších momentech služby. Pokud by člověk polevil, mohlo by se to šeredně vymstít. No a mě osobně taky pomáhá jako ventil pohyb a fitko, kde taky dělám osobní trenérku a výživovou poradkyni.

Předpokládám, že k vězňům si nesmíte utvářet nějaký jiný než profesní vztah. Přesto – cítíš třeba k některým lidem lítost, když slyšíš z první ruky jejich životní příběh?

Obecně se dá říct, že spíš vězňům nedůvěřuji. Ona ta pravda je zpravidla jinde, než jak ji odsouzení líčí. Jsou ale příběhy, kdy s vězni soucím. Třeba s dlouhodobě týranými ženami, které se vraždou agresora vyhnou trvalému trýznění jejich osoby a často i jejich dětí. Vždycky je tam ale nějaké to „ale“, nelze říct, že vrah či vražedkyně jsou naprosto nevinní. Samozřejmě se musíme ke všem chovat stejně. No, vlastně na kuchaře, kteří si u nás vykonávají trest a vaří pro celou věznici, nejsme tak přísní (smích).

Aha, aby vám nenaplivali do jídla.

No spíš aby nám ho neotrávili. Ta hrozba tu je, ale samozřejmě, byla to

nadsázka – chováme se k nim stejně jako k ostatním.

Takový důvod obav mě ani nenapadl. Je vidět, že člověk v kriminále musí opravdu přemýšlet jinak. My se známe od školky, vím, že tys ty hrozné historky vždycky nějak k sobě přitahovala. Vždycky sis v nich ale uměla poradit – třeba při autonehodě jsi jako puberfák zachránila život, když jsi zraněnému při tepenném krvácení zaškrtila končetinu páskem od kimona. Takových zážitků máš ale za těch 23 let, co jsi tu žila, desítky. Jak na tuto životní dobu vzpomínáš?

Máš pravdu, že toho bylo a je hodně. I jedna moje současná kamarádka říká, že když jde třeba na procházku sama, nic se nestane. Ale jak jde se mnou, tak dojde vždycky k něčemu šílenému. Asi to opravdu přitahují. Ale v hlavě si uchovávám hlavně ty pěkné věci. Třeba divadlo, jak jsme tu hráli, nebo na procházky se psy. Mám to štěstí, že to špatné umím vytěsnit a to dobré si užívám naplno. A dělám jen to, co mě baví a v čem jsem dobrá. To je asi to nejlepší, co mě potkalo.

Aneta Vidurová

BIJÁČEK

No u nás, v Ochozi a na Moravě obecně, se říkalo spíš „kino“. Zkuste si představit, jak by to slůvko řekl pan Karel Höger. Kino... slůvko sládne na patře a jsou v něm schovány všechny krásy světa. Pokud je vám už také více let, pamatujete si návštěvy vesnického biografu z dětství jako já. Představení se konala hlavně za nedělních odpolední a večerů. Byl to svátek největší, když nás děti babička vzala do kina a na plátně se před námi poprvé odehrály legendární Tři oříšky pro Popelku. Odcházení jsme z kina zamilováni na celý život do Libušky Šafránkové a pro naši babičku to byl asi poslední film, který v kině viděla.

Kino ale taky bývalo nedílnou součástí májových podvečerů s vůní šeríku a prvních lásek. Na roční době a počasí v tomto směru ale nezáleží. Já jsem měla čas „s první láskou v kině“ spojený s blátivým únorem socialistického realismu a s brněnským kinem Radost na Cejlu, kde byli kromě nás dvou ještě asi 4 lidé. Bylo to kino těsně před zrušením, kde se vznášel duch uplynulé půlky století

a romantika z toho prostoru přímo vanula. Můj nastávající manžel sice žádnou romantiku necítil, nadával na chátrající prostředí a hloučky cikánů před kinem, ale to všechno jsem já nevnímala. Byl to můj „Biograf láska“, o kterém tenkrát zpívala Hana Zagorová.

Víte, že i v Ochozi bývalo kino?

Věděla jsem o tom jen z článku o historii Ochoze, proto jsem se vypravila za pamětníky. Paní Jarka Kalendová a pan Boček, jehož bratr Václav byl dlouhá léta promítačem v kině, mi poskytli pár informací a poslali mě za panem Jaromírem Škrobem, který se o dění v naší obci vždy zajímal. Pan Škrob mi poskytl vzpomínku paní Marie Trávníčkové a dal mi kontakt na paní Jarku Zemčíkovou. Tato rodačka z Ochoze nejen že mi poslala e-mailem hodně vlastních vzpomínek, ale ještě do nich vložila vzpomínku nejstarší pamětnice, devadesátileté rodačky, paní Antonie rozené Polákové. Moc těmto ochotným duším děkuji, díky

nim vznikla první ucelená vzpomínka na ochozské kino.

Z historických pramenů se dá zjistit, že první filmové představení se u nás konalo krátce po roce 1930, v nově postavené Orlovně, neboli v Lidovém domě. Orelská jednota se stavbou velmi zadlužila, proto požádala o povolení na zakoupení promítacího filmového přístroje a o právo promítání filmů. První filmy byly ještě němé, ale zvuk se přidal ještě v první půlce 30. let. Prvním promítačem byl u nás pan Jan Trávníček.

Paní Poláková, která chodila do kina za protektorátu (kolem r. 1940) ještě jako školačka Tonička, vzpomíná: „Při přechodu fronty kino nepromítalo

a v sále Orlovný byli ustájeni koně. Když se pak znovu začalo promítat, přinesla jsem si párkrát z kina blechu.“

Kotouče s filmy na zastávce

Promítací kabina byla nejprve v zadní části budovy, v prostoru za jevištěm, vstupovalo se do ní po schůdkách ze dvora. Velké plátno bylo na opačném konci sálu, tam, kde jsou dnes velké zatahovací dveře do přísálí.

Původně se používala jedna promítačka, musela být tedy přestávka při přeměně kotoučů filmu.

Kotouče s filmy byly dodávány do obce prostřednictvím půjčovny filmů. V brněnské půjčovně měl pan Boček známého, proto měla Ochoz vždy k dispozici nové a populární filmy. Spolu s filmy přišlo i trochu propagačních materiálů, plakátky a fotografie, které byly krátkodobě vystaveny ve vývěsce pro právě promítaný film. Kotouče s materiály v plechové bedně vložil šofér vždy na zastávce u Votrubů a odtud je později promítač nebo jeho pomocník odvezli do Orlovný. Pomocník zajišťoval prodej a „trhání lístků“ při vstupu. Lístky se prodávaly také u malého okénka při vstupu do Orlovný.

První dvě řady byly za korunu, prostřední část za dvě a poslední řady za tři koruny.

Grotesky, cestopisy i filmy světových hvězd

V padesátých a šedesátých letech se promítalo zpravidla v sobotu, nebo v neděli večer, někdy i oba dva dny, popřípadě bylo i nedělní odpolední představení pro děti.

Celovečernímu filmu předcházela ještě černobílý filmový týdeník aktualit z domova a ze světa, někdy i krátká groteska.

Z celovečerních černobílých filmů vzpomínají pamětníci hlavně na složené celky z delších grotesek s Charlie Chaplinem, Laulerem a Hardym, potom na dnes již klasické filmy pro pamětníky s Vlastou Burianem, Oldřichem Novým atd.

Paní Zemčíková připoměla, že v kině Ochozáci sledovali dnes už velmi málo známé cestopisné filmy Hanzelky a Zikmunda, nebo film Synové hor o historii tragického lyžařského závodu v Krkonoších, při němž zahynuli lyžaři

Hanč a Vrbata. V minulých letech jsme tento film mohli vidět v CT.

U dětí měly největší úspěch kreslené a loutkové filmy, disneyovky. Já jsem se v roce 1975 tak těšila na kresleného Méd'u Béd'u v kině, až jsem z toho onemocněla. Dodnes si vzpomínám na to neštěstí a beznaděj, se kterou jsem celé nedělní odpoledne probrečela v posteli.

Toto se za 100 let historie kresleného filmu nezměnilo, jenomže dnes jsou způsoby jak dítěti nejen zprostředkovat kreslené postavičky, ale navíc jim i umožnit s nimi manipulovat, o sto procent jednodušší. Proto některé rodiče svádí jednoduchost tohoto způsobu zábavy pro své děti k zneužívání. Víte jak se řekne „vypínač dítěte“ na pět písmen? Mobil.

V průběhu let se i do ochozského kina dostával barevný film a s ním filmy režisérů, kteří jsou dosud vysoce hodnoceni v celosvětové kinematografii.

Mezi Ochozáky přicházely tehdy mladé hvězdy stříbrného plátna: např. dodnes známí Gina Lollobrigida, Lino Ventura, Sophia Loren, Jeanne Moreau, Jean Marais, Claudia Cardinale, Steve McQueen, Paul Belmondo. Ale i u nás pozapomenuté hvězdy našich evropských sousedů Horst Buchholz, Vjačeslav Tichonov, Zbigniew Cybulski.

Na co byly fronty?

Sál býval plný u těchto filmů, které někdy ani nebyly tak kvalitní, přesto vešly do historie. O některé filmy byl takový zájem, že se dávaly do uličky přistavky: např. ruská verze filmu Vojna a mír a francouzští Tři mušketýři z roku 1961.

Někdy se naopak čekalo, jestli přijdou diváci alespoň do prvních dvou řad, aby se vůbec začalo promítat. Tento

„průšvih“ často zachraňovala skupinka věrných diváček-důchodkyň, které chodily do kina na všechno a měly už „propachtovaná“ místa v první řadě. Bylo to totiž i nedělní korzo omladiny a babky měly pak větší přehled kdo, jak a s kým chodí do kina.

Divácký zájem se vytrácel teprve v druhé půlce 70 let, kdy do životů Ochozáků více vstupovala televize s tehdy již dvěma programy na výběr! Někdy začátkem 80. let přestalo také promítat ochozské kino, ale tehdy se ještě nevědělo, že navždy.

Ještě v roce 1987 napsal pan Hromek do svého almanachu: „Naše veřejnost zajisté přivítá den, kdy se znovu usadí před bílé plátno v kině a rozšíří se tak kulturní nabídka pro naše občany.“

Tato doba však už nenastala a děti, které koncem 90. let na Orlovně sportovaly, pak s nadšením pronikaly do kabinky, kde se kdysi promítalo. Tato kabinka už byla při vstupu do Orlovný, chodilo se do ní z dnešního přísálí a film se promítal na plátno na jevišti. Kultura, ale i pseudokultura, se totiž i k Ochozákům začala dostávat přes televizní signál.

Dodnes vzpomínám, jak nám v roce 1990 do života vstoupila komerční televizní reklama, a my jsme užasle sledovali na rakouském kanále barvami hýřící reklamní triky a kouzla.

Kino ve městech pořád existuje, ale v rámci své atraktivity musí nabízet pro diváky bonusy v různých podobách, od popcornu a 3D produkcí, až po kdovíjaké vymoženosti. Naše omladina se v kladu může tajně v přítmí kina muchlovat, v prvních řadách brněnských multikin nesedí „ochozský zpravodaj“. Ale dnes to už asi nedělají. Streamy, Netflix atd. jsou názvy novinek na internetu, které nahradily kino a kterým generace, která ještě znala Karla Högra, už přestává rozumět.

Prostředí venkovských a příměstských kin a bijáček tak zůstává jedním z půvabů starých časů. Ten ožívá jen v létě, na lavicích při společných zážitcích v letním kině, které si pomalu nachází stále místo v programu horkých letních měsíců. Užijte si večery na bistro se stejnou vděčností a nadšením, s jakými naši předkové kdysi dávno na Orlovně sledovali Angeliku nebo Vine-tou. I tohle je totiž to... KINO!

Z OCHOZSKÝCH REGÁLŮ

I když bude knihovna o prázdninách povětšinou zavřená, je dobré upozornit na novinky, které v jejím fondu přibýly a které si můžete půjčit při nejbližší příležitosti.

Shari Lapena: Její konec

Nový psychothriller Shari Lapeny odhalí další nebezpečné tajemství ukryté pod povrchem spořádané rodiny, a to znovu v příběhu plném stupňujícího se napětí a nečekaných zvratů.

Shari Lapena: Jeden z nás

Udržet tajemství mezi sousedy, kde každý každého zná, může být těžké. Vražedně těžké... další psychothriller od osvědčená autorky.

Peter May: Tichá smrt

Smyslů zbavená pomstychtivost, o smysly připravená oběť, sluncem rozpálené španělské pobřeží a vrah se srdcem chladným jako led. Populární horor, který se čte sám.

Ellison Cooper: Až na kost

Ve Washingtonu se ztratí autobus plný středoškoláků a neurovědkyně Sayer Altairová musí dopadnout viníka, s nímž ji pojí její vlastní minulost. Další psychothriller pro milovníky tohoto žánru.

Ken Follet: Večer a Jitro

Píše se rok 997. Anglie čelí útokům Velšanů na západě a Vikingů na východě. Život je těžký a ti, kdo mají v rukou moc, ji tvrdě využívají a podrobují si spravedlnost, jak se jim zlíbí

– často v konfliktu s králem. Králova moc je křehká, zákony se vykládají všelijak, a tak vládne v zemi chaos a krveprolití. Monumentální historická saga bestselleristy Kena Folletta.

Marek Eben: Myšlenky za volantem

Kniha Marka Ebena Myšlenky za volantem představuje soubor sloupků a fejetonů, které vycházely časopisecky v letech 2014–2020.

Jakuba Katalpa: Zuzanin dech

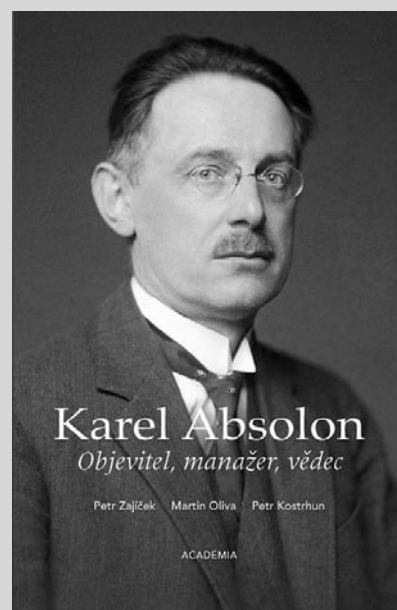
Jsou tři. Zpočátku děti. Svět je v rovnováze. Později se všechno změní. Ona miluje jednoho z nich, ji milují oba dva. Dramatický příběh tohoto nového románu nezkoumá otázku viny a trestu ani tíživost velkých dějin. Jakuba Katalpa jemně a zároveň s chirurgickou jistotou ohledává to, co se skrývá pod povrchem.

Knihovna je otevřená během školního roku každé pondělí od 16. do 19.00. Určitě je dobré připomenout, že seznam dostupných knih najdete i v elektronickém katalogu na webové adrese: www.knihovnaochozubr-na.wz.cz. Můžete v něm listovat podle názvu či jména autora.

Kniha o Absolonovi

Na jaře vyšla nová kniha o archeologovi a krasovém badateli Karlu Absolonovi, který často pobýval také v Ochozi. Rád navštěvoval restauraci U Votrubů a mezi lety 1925 – 1930 vedl společně s Rudolfem Cížkem archeologický výzkum v jeskyni Pekárně. (z fb Naša Ochoz)

„Před sto lety byl Absolon naprostý fenomén. Ať už svým pracovním nasazením, ale také neuvěřitelným záběrem v různých oborech a úspěchy. „Obrovskou mírou se zasloužil o propagaci vědy. Ve své době však měl také řadu odpůrců. Za svým cílem si totiž šel mnohdy nekompromisně a tvrdě. V každém případě za sebou zanechal kromě

řady speleologických, archeologických a zoologických objevů také obrovské množství publikací, fotografií, rukopisů a dalších dokumentů. Ty schraňoval celý život. Absolonovo dílo je vskutku monumentální a čerpat z něj budou ještě další generace,“ řekl k publikaci jeden z jejích autorů Petr Zajíček, který už má na svém kontě několik knih s vazbou na Moravský kras.

(Blanenský deník)

BOTANICKÉ OKÉNKO

Květen a červen zpravidla znamenají v okolí Ochoze explozi květů pozoruhodných a vzácných rostlinných druhů.

V prvé řadě jsou to zástupci čeledi vstavačovitě, tedy zjednodušeně řečeno **orchideje**. Králem ochozské květeny je mezi orchidejemi nesporně největší

ze všech vstavačů, **vstavač nachový**, který je zařazen v Červeném seznamu mezi silně ohrožené druhy. V okolí Ochoze se mu ovšem nebývale daří, letos jsem jich napočítal na různých místech patnáct, přičemž největší měl úctyhodných tři čtvrtě metru. Najdete ho zpravidla na okrajích světlých listnatých lesů, více v lesích na sever

od naší obce. Zde roste a kvete i další orchidej, nenápadný zelený **bradáček vejčitý**. Jinak v celém okolí Ochoze můžete v listnatých lesích v tyto měsíce potkat kvetoucí **vemeník dvojlistý** s bílými kvítky, **okrotici červenou**, **okrotici bílou**, **okrotici dlouholistou**, **krušík šírolistý** či **parazitickou hnědou orchidej hlístník hnězdák**.

I jiné vzácné rostliny však v tuto dobu rozvíjí své květy. Typickou pro Moravský kras je **lilie zlatohlavá**, či chcete

– li zlatohlávek, či prudce jedovatý **oměj vlčí mor** se žlutozelenými kvítky. Jak druhový název napovídá, dříve se používal k trávení vlků.

Pravým skvostem jsou však velmi vzácné **třemdavy bílé**, a to jak v růžové, tak i v bílé variantě. Rostou na jediné lokalitě, naštěstí mimo značené turistické trasy, na jih od naší obce. Jde o rostlinu ohroženou, silně jedovatou, dokonce v době odkvětu způsobuje při pouhém doteku strašlivé puchýře. Obsahuje velké množství silně hořlavých silic, takže se jí též říká **zápalná rostlina**, která právě požáry zvyšuje možnosti svého šíření, což je velmi obdivuhodná strategie.

Snad vás potěší právě snímky vstavače nachového (vpravo) a třemdavy bílé (vlevo).

Jiří Pernica

NOVÝ DOMOV I DÍKY OCHOZI

V Mokrém-Horákov je realizován pilotní projekt bydlení rodinného typu pro 6 dospělých lidí s autismem (PAS). Projekt je nyní ve fázi realizace, zahájení provozování sociální služby je plánováno na leden 2023. Projekt realizuje nezisková organizace Tady to mám rád za podpory obcí v ORP Slapanice, města Brna, Jihomoravského kraje a Integrovaného regionálního operačního programu. Projekt se realizuje i díky podpoře obce Ochoz u Brna, která podpořila realizaci návratnou finanční výpomocí ve výši 90 540 Kč.

Co je nový domov?

Nový domov bude celoroční pobytová služba komunitního typu, kterou budou jeho obyvatelé vnímat jako domov, kde budou mít pocit jistoty, bezpečí, zázemí i soukromí.

Cílem Nového domova je, aby jeho obyvatelé žili život co nejvíce podobný životu běžných lidí. Aby se mohli co nejsamostatněji starat o svou domácnost, aby se mohli svobodně rozhodovat a plánovat si svůj život.

Jak bude nový domov vypadat?

Jako rodinný dům, kde žije dohromady 6 spolubydlících, kteří potřebují v různé míře pomoc a podporu druhého člověka. Na to, aby každý z obyvatel dostal potřebnou podporu, jsou potřeba vždy alespoň tři asistenti (tři profesionálové) na denní službě a jeden na službě noční.

Každý člověk bude mít svůj pokoj, který si vybaví částečně vlastním nábytkem a zařízením dle svých potřeb a vkusu. Jídelna, kuchyň i obývací pokoj budou částečně odděleny, aby splňovaly nároky na soukromí. V domě budou také dvě studovny k zajištění individuálních nácviků zvládání péče o sebe a o domácnost, včetně sociálních dovedností, protože bez pravidelného nácviku se získané dovednosti nepodaří lidem s autismem udržet, natož rozvíjet.

V rámci bydlení bude dbáno na to, aby lidé s PAS neztratili kontakt se svou rodinou a přáteli. Rodina i přátelé mohou za svými blízkými přijít na kávičko, vzít je na výlet nebo na dovolenou.

Pro koho je nový domov určený?

Pro dospělé s poruchou autistického spektra (PAS). Jedná se o celoživotní neurovývojovou poruchu, která má vliv zejména na sociální a komunikační schopnosti člověka. Lidé s autismem nerozumí světu kolem sebe, nerozumí tomu, co vidí, slyší, a často ani tomu co cítí a prožívají. PAS se pak projevuje ve způsobu, jak se dotýká chová k ostatním a jak s nimi komunikuje.

Proč je Nový domov potřeba?

Autismus se nedá zjistit v průběhu těhotenství. Každé 59 dítě se narodí s poruchou autistického spektra. Podle dostupných informací žije v České republice okolo 150 000 lidí s autismem, přičemž adekvátní možnosti samostatného bydlení a života mimo ústavní nebo nemocenské zdi jsou dostupné jen zlomku z nich.

Více o nás i projektu naleznete na webových stránkách www.tadytomamrad.cz

Dostupnost sociálních služeb pro lidi s PAS v ČR

V České Republice je okolo 150 000 lidí s PAS, avšak kapacita sociálních služeb stačí pouze pro 790 z nich

Tuto statistiku chceme změnit

ČESKÉ LESNICTVÍ SE MĚNÍ, MUSÍME RESPEKTOVAT PŘÍRODU

České lesnictví se díky klimatické změně mění. Smrkové i jiné monokultury a stromy stejného stáří v dlouhých a přehledných řadách v budoucnu nahradí stromy v takřka rodinném uspořádání. Lesníci je budou pěstovat ve všech věkových fázích v menších skupinkách, tedy od nejmladších po nejstarší členy rodiny. Takto rostoucí stromy ve smíšených porostech si tolik nekonkurují, lépe rostou a jsou odolnější. Pokud kůrovcová nebo jiná kalamita postihne například dospělé stromy, vedle nich přežijí mladší jedinci, které je do budoucna nahradí a nevzniknou tak velkoplošné holiny.

České lesy jsou přes 200 let pěstovány systémem věkových tříd. „To znamená, že podobně jako například ve škole jsou ve třídách žáci stejného věku a nejstarší odchází, tak i v lese jsou starší věkové třídy nahrazovány mladšími, respektive novými výsadbami,“ uvedl vedoucí oddělení rozvoje a pedagogiky Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny Lumír Dobrovolný. Tento uměle nastavený koloběh měl na lesním majetku zaručovat neustálou produkci dříví, nicméně lesy pěstované tímto způsobem jsou náchylnější k narušení. S nejrůznějšími vlivy, jako je znečištění ovzduší, vítr, námraza, kůrovcovití, aj., se museli lesníci v historii lépe či hůře vypořádat. V posledních letech se ovšem vypouštěl další faktor.

„Extrémní sucho, které v posledních několika letech můžeme pozorovat, je jednou z dalších příčin proč nám stejnověkové především jehličnaté lesy

na velkých plochách odcházejí,“ uvedl Dobrovolný. Nové lesy podle něj budou muset být pestré nejen druhově, ale i věkově. Pěstební postupy, jak k tomu dospět, jsou z historie lesníkům dobře známy a není třeba vyvíjet nic nového. „Hlavní a zásadní přerod však musí v první řadě proběhnout v našich hlavách (vč. změn v překonané legislativě a v dotačním systému). Přestat svazovat les do nefunkčních věkových schémat a nevytvářet úmyslně holiny. Je třeba přistupovat k lesu jako k živému společenstvu, kde každý strom i každý metr čtvereční je vlastně jedinečný. Vždy je třeba individuálně zhodnotit úlohu každého jedince v tomto společenstvu, tzn. při těžbě využívat výběrné principy v souladu s konkrétními podmínkami a potřebami lesa.“ uvedl expert.

Lesníci a obecně lidé si podle něj musí uvědomit, že příroda není protivník, ale partner, tedy naučit se lépe využívat přírodních sil při volnějším způsobu lesnického hospodaření a do jisté míry připouštět i vznikající přírodní „chaos“. „To však neznamená přestat lesnický hospodařit, netěžit dříví nebo jakkoliv rezignovat na ekonomiku. Naopak, v přírodě bližších lesích s vysokým podílem přirozeného zmlazení seřídíme náklady na pěstební činnost, zvedáme přírůst na nejcennějších stromech, tedy produkujeme kvalitnější dříví a les se stává odolnějším“ uvedl Dobrovolný. Určitý ústupek z dosavadního zažitého vnímání lesů bude muset podle něj akceptovat i veřejnost. Pestré lesy s bohatým podrostem i ponechaným

ležícím dřevem (větvě, části stromů, apod.) např. po těžbě mohou být méně přehledné a prostupné v porovnání s jehličnatou monokulturou. Nicméně budou zelené a budou poskytovat vše, kvůli čemu do nich všichni rádi chodíme, včetně produkce dříví jako obnovitelné suroviny.

Lesy MENDELU ve správě Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny (ŠLP) si kladou za cíl být vzorovým majetkem právě při provozním zavádění adaptačních lesnických opatření. V univerzitních lesích MENDELU jsou zajímavé příklady k vidění již nyní. Jedná se např. o unikátní demonstrační objekt Klepačov u Blanska, kde jsou na ploše 145 hektarů výběrné principy uplatňovány již téměř 50 let. „Dříve to byla spíše méně známá ukázka pro studenty, ale dnes se stává inspirací pro mnoho českých lesníků, kteří přemýšlí nad tím, jak hospodařit lépe a v souladu s přírodou,“ dodal Dobrovolný.

Lesy na ŠLP Křtiny byly historicky zakládány a pěstovány jako smíšené s vysokým podílem přirozené obnovy, což se v době klimatické změny a navazující kůrovcové kalamity ukázalo jako jednoznačná výhoda. Nedochází ke vzniku velkoplošných holin a potřebě nového zalesnění. Podíl listnáčů se pohybuje okolo 65 % (z toho buk 33 %) a jehličnanů okolo 35 % (z toho smrk 19 %).

Tisková zpráva,
ŠLP Masarykův les Křtiny

ČAS OPONOU TRHNUL

Touto formulací se uvozují články o změnách. Běh života, lidé, události... Všechno kolem nás se mění neustále. Zvláště v posledním roce jsme museli žít se změnami, se kterými jsme nikdy nepočítali.

Tento příspěvek ale už nebude o respirátorech (chvála Bohu – jak by řekl můj tatínek), ale o změnách ve vedení kroniky naší obce.

Obecní kronika je v naší obci vedena zhruba od šedesátých let minulého století. Do této doby byly vytvořeny jen občasně zápisy. Byly později svázány

do dvou útlých svazků: Kronika Ochoze a kronika Obců. Neboť, jak je známo, naše obec vznikla koncem prosince roku 1947 sloučením obcí Ochoz a Obce (Ubce).

Kroniku Ochoze začal sestavovat r. 1928 Jan Bílek, řídící učitel. Cituji: „K sestavení bylo použito materiálů z Vlastivědy moravské, starých spisů, ústního podání starých, žijících tu občanů, protokolů obecních, jakož i příležitostných spisů.“ Krásná formulace, že?

První záznam o počtu domů v Ochozi se datuje do roku 1620, bylo jich dvacet.

První záznam o počtu obyvatel v Ochozi se datuje r. 1790. 216 lidí bydlelo ve 39 domech, tedy v malých domcích z hlíny s doškovou střechou.

Kroniku Obců začal sestavovat r. 1923 Jozef Šnajdr. Obce měly v roce 1620 21 domů. **V roce 1790 bylo v Obcích 203 obyvatel.**

Od r. 1880 ubývalo obyvatel, i když domů přibývalo a přibývá dodnes. Je u nás spousta domů obydlených jen jedním obyvatelem nebo neobydlených, případně využívaných jenom jako rekreační objekt. **V roce 1930 čítaly Obce**

116 domů a 518 obyvatel, Ochoz měla v r. 1930 467 obyvatel.

Koncem roku 1939 měla Ochoz 557 obyvatel. Za devět let, to byla porodnost panečku! O stěhování na venkov se v těch dobách určitě nejednalo (možná, že za tento výkyv v demografické křivce mohla velká nezaměstnanost v předválečných letech).

V tom roce ovšem zápisy v obou kronikách končí. Na příkaz okupantských úřadů musely obě obce odevzdat své kroniky okresnímu úřadu Brno-venkov. Někomu z úřadu se však podařilo je spolu s kronikami ostatních obcí ukrýt na jistém místě na Českomoravské vrchovině, kde byly schovány až do konce války a v roce 1946 vráceny do svých obcí.

Já jsem se do Ochoze přistěhovala v roce 1985, když mně bylo 19 let. **Ochoz měla tehdy 1068 obyvatel.**

Obecní kroniku tenkrát vedl pan Miroslav Hromek. V roce 1987 slavila naše obec 750 let od první písemné zmínky o Ochozi. Byla to tenkrát tuze velká sláva. Pan Hromek s kolektivem sestavil a napsal k tomuto jubileu o historii a současnosti Ochoze brožuru 750 let obce Ochoz u Brna. Ač se naše generace za 25 let snažila o něco podobného, neměli jsme prostředky na lepší papír a provedení, také historické údaje jsme nechtěli jen opisovat z této brožury. Zkrátka tehdejší počín pana Hromka zůstal zatím nepřekonaný a dodnes je pro nás „zlatou žílou“ ochozské historie, ač se do něj při tisku vloudily chyby a překlepy (*pozn. editora: oskenovaná publikace je ke stažení na webu obce*).

V roce 2011 jsem dostala nabídku na vedení obecní kroniky. Součástí přijímacího procesu bylo napsat několik vět vlastní rukou jako ukázkou pravopisu.

Kronika se pořád zapisovala ručně. Myslela jsem si, že tu funkci nemůžu nikdy dostat, protože jsem byla v dětství dysgrafik jako vyšitý a s léty se můj rukopis mnoho nevylepší. Neměla jsem také k ručnímu psaní moc chuti, protože jsem si dokázala představit, jak to pro mne bude obtížné.

Napsala jsem tedy svým „hrabopisem“ něco v tom smyslu, že pokud dostanu funkci kronikářky, nebude to určitě z důvodu mého krásného rukopisu, jak je vidět z těchto řádků. Ke svému naprostému úžasu jsem byla vybrána a od následujícího roku jsem začala psát ochozskou kroniku.

V roce 2012 bylo v naší obci 1290 obyvatel.

Kroniku jsem psala velmi obtížně, protože jsem kvůli svému rukopisu pořizovala i elektronický zápis na počítači. Aby si zájemci mohli přečíst, co do kroniky zapisuji. Pokud si pamatuji, vyžádal si elektronický zápis ode mne jenom pan Škrob. Bylo to možná proto, že tento tištěný zápis nebyl oficiální.

Oficiální zápisy si mohou občané po domluvě prohlédnout na obecním úřadě, za přítomnosti kronikářky. Mohou také žádat doplnění či opravy v textu kroniky. Vystavování zápisů do kroniky veřejně, na internetu, je zakázáno. Osobně sice netuším proč, protože psát do kroniky data narození a adresu (zde se jedná o zápis narozených občanů během roku) je zakázáno už pár let. Že je za tím zákon o ochraně informací, všichni víme. Já ten zákon však nikdy nepochopím, protože vím, že do starých kronik se vždy nahlíželo právě z důvodu zjišťování dat narození předků. Pokud tyto řádky prosím čte někdo, koho by zveřejnění data narození jeho dítěte ohrozilo, ať mně prosím dá vědět, velmi by mne to zajímalo. A to čistě z osob-

ních důvodů, protože od minulého roku už kroniku nepíší.

Byla jsem také dvakrát na školení kronikářů a tam jsem viděla, jak rychle přibývají mladí, kteří kroniku píšou jenom elektronicky.

Oproti mladým děvčatům byly na školení i starší ženy z vesnic, které kroniky psaly výhradně ručně. A od těch jsem slyšela: „Než jsem se dostala do důchodu, bylo psaní kroniky pro mne galejemi.“ A to ty kronikářky psaly jen za „Pánbů zaplať“.

Velmi jsem jim rozuměla. Ale tomu, abych nechala kroniku jenom v elektronické podobě, jsem se bránila. Byla jsem zvolena k tomu, abych kroniku psala vlastní rukou, proto jsem od toho nechtěla ustoupit, ač mě ruční psaní působilo stále větší problémy. Bylo to u mne asi zbytečné lpění na tradici.

Minulý rok převzala psaní kroniky Ochoze u Brna paní Jana Janková. Na základě školení kronikářů se rozhodla pro elektronické vedení kroniky, neboť většina obecních kronikářů už to tak dělá. Tento postup má své velké výhody např. při přidávání textu, přepisování a opravách. Zde se také dají přímo přidávat dokumenty, plakáty, fotografie.

V Ochozi u Brna je k letošnímu roku už 1509 obyvatel.

Čas oponou trhnul. Činí tak neustále. Ruka jej podle všeho stále nebolí. Poslouchejte, neměli bychom ten stále aktivní čas nechat také naočkovat, aby se po injekci nemohl aspoň chvíli tak rozmachovat?

Hana Šedá

PRO NOVÉ OCHOZÁKY

Výletujeme s dětmi po okolí

Nejde si nevšimnout, že v Ochozi přibýlo spoustu dětí. I já píšu tento článek vlastně hlavně proto, že jsem se stala maminkou kluka, který miluje přírodu a „lítání“ po venku. Za poměrně krátkou chvíli jsem zjistila, že i když je Ochoz rozlohou poměrně velká obec, tak na kroužení s kočárkem je vlastně docela malá. Začala jsem proto zkoušet kdejaké cestičky, některé s úspěchem, jiné méně.

Všichni z vás už určitě navštívili ochozské skvosty, jako jsou rybník Hádek, Pekárna, Ochozská jeskyně, Kaprálov mlýn, pravidelně určitě vyrazíte do Luhu nebo na Říčky... ve výčtu ochozských topovek bych mohla ještě notnou chvíli pokračovat, ať vyrazíte na jakoukoliv světovou stranu, nikdy neuděláte chybu. Já bych se však s vámi chtěla podělit o méně obvyklé trasy, na které se synem pravidelně vyrazíme a velmi jsme si je oblíbili. Na těchto cestíčkách prostě není

nuda! Pokud máte rádi přírodu a okolní lesy, vydejte se na procházku, třeba se cestou potkáme

Krátká procházka s výhledy na Ochoz
Náročnost: 1 hodina

Vhodná pro malé chodce. Není vhodná pro kočárky a odrážedla.

Při této procházce se podíváte na konec obce směrem na Hostěnice. V dále

můžete obdivovat koníky u stáje Estavela, ale vaše kroky povedou přesně na opačnou stranu a to zprvu pořádně do kopce. Tento malý výšlap vám ale nabídne právě tu krásnou podívanou. Nad Skalkami budete mít Ochoz jako na dlani. Zároveň se vám může poštěstí zahlédnout zajíce nebo srnky v jetelině. Po modré značce pak sejdete z kopce až k fotbalovému hřišti, což je pro děti jako opičí dráha a pro rodiče krapet adrenalinová záležitost

Kaničkami ke kanickému lvu (a nejen tam)

Náročnost: 2 hodiny

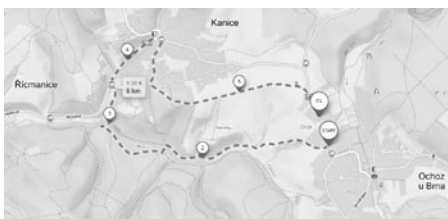
Vhodné pro kočárky, odrážedla, kola a jiná přemisťovací.

Mojí nejoblíbenější trasou se stala procházka do Kanic a zpět. Naproti autobusové zastávce u Votrubů se mezi domy nachází cesta, která vede přes chatovou oblast Kaničky až do Kanic. Cesta je zprvu z prudšího kopce, ale jen co minete starý dub, už se line podél potůčku Časnýř v polostínu z mírného kopečka, kde mohou děti svištět na odrážedle nebo kole. Podél cesty je spousta chatek a pomalu vás přivede až ke starému koupališti v Kanicích, které bohužel není v provozu. Pak budete muset zdolat kousek cesty obcí Kanice do mírného kopce, až dorazíte k náměstí.

Na náměstíčku u samoobsluhy se dáte prudce doprava a půjdete cestou do prudkého kopce až k lesíku, kde najdete kamennou sochu lva pozorující a hlídající domky pod sebou. Pak projdete lesem a narazíte na polní cestu, která už vede zpět k vysílači v Ochozi. Doporučuji jít tuto trasu, jen když bude sucho, polňačka bývá po dešti zabahněná.

Na trase jsou také dvě dětská hřiště, jedno v Kanicích za obecním úřadem a druhé v lesíku za sochou lva. Obě hřiště jsou v příjemném stínu stromů, takže je možné je využít i v teplých letních dnech.

Na Nový dvůr na špendlíky

Náročnost: 3 hodiny

Vhodné pro kočárky, odrážedla, kola a jiná přemisťovací nebo zdatné chodce.

Máte rádi šťavnaté špendlíky utržené přímo ze stromu? Tak neváhejte nejpozději v polovině srpna vyrazit severovýchodně od Ochoze na Nový dvůr. Podél cesty je zde mnoho slivoní všech barev, červené, žluté i fialové. Stromy bývají obsypané, až se větve ohýbají téměř k zemi. Výhledy na ohrady s koňmi jsou zde už jen třešničkou na dortu. Z Ochoze na Nový dvůr je možné jít několika trasami. Všechny trasy vedou lesem, takže v příjemném stínu i za letního počasí. Snadno schůdná je trasa přes plošinu Skalka, která se obtáčí kolem vápencového lomu. Není to žádná lesní cestička, ale širší cesta, přes kterou projede i lesní technika. Proto je ideální na dlouhou procházku s kočárkem nebo na krátkou vyjížďku na kole, zvládne to i dítě na odrážedle, ale trasa je opravdu delší. Cesta vede z vrcholu Skalky až na Nové dvory z kopce. Zpět z Nových dvorů můžete jít buď po asfaltce až Pod Hádek, což jde opravdu hladce nebo po modré. Po modré to už tak hladce nejde a doporučuji pouze pěšky, je to lesní cestička s kořeny a kameny.

Veronika Krausová

VZPOMÍNKY PANA SLANÉHO: OCHOZ PŘED 100 LETY

Tyto řádky napsal Jan Slaný před jednadvaceti lety. Pan Slaný už nežije, ale právě vzpomínky, které pravděpodobně sepsal jen pro své potomky, jsou tu stále. A protože jsou krásným a vlastně stručným exkurzem toho, jak to v Ochozi vypadalo za první republiky, otiskujeme je pro vás právě v této rubrice. Mnoho informací už ve zpravodaji zaznělo v minulých číslech, jenže kdo má v dnešní době čas listovat rozsáhlým archivem tohoto informačního zdroje? Pan Slaný nám zanechal moc hezký přehled, který obohatí každého nového Ochozáka. Děkuje za něj i jeho potomkům, kteří se o něj podělili.

Ochoz u Brna vznikla ze dvou samostatných obcí se samostatnými správami, a to z obce Ochoze a Ubce. Obě obce byly tak spojeny, že dnes již málokdo ví, kudy původní hranice procházela. Proto bych vás chtěl s touto hranicí seznámit.

Začal bych cestou k hřišti. Na počátku této cesty (po levé straně) je

ulíčka směrem k potoku. Na kraji této uličky (po pravé straně) stál vysoký hranečník, který určoval hranici mezi oběma obcemi. Levá strana uličky byla Ochoz a pravá strana Ubce. Hranice pak pokračovala podle cesty až do Hlubné, takže levá strana byla katastr Ubce a pravá strana katastr Ochoz. Les po levé straně patřil k panství Belcredi Líšeň, pravá strana k panství

Lichtenstein. V Hlubné, za vápenkami, hranice odbočovala doprava směrem k Novým dvorům a dál směrem na Lhotky. Po levé straně byl katastr Březina. Před Lhotkami se hranice stočila doprava, takže chaty tam postavené jsou v katastru Ochoz. Hranice pak pokračuje přes les dál, až k potoku Říčka. Tento potok tvoří hranici mezi katastrem Hostěnice (levá strana

potoka po proudu) a po pravé straně katastr Ochoz. Pak pokračuje hranice po proudu potoka až na Řičky k prvnímu mlýnu, kde působil tehdejší mlynář Žiška, tam uhýbá doprava směrem k Ochozi na Pastýřky přes kopec Baba a ústí na starou silnici pod zatáčkou, kde pokračuje po silnici směrem na Křtiny až k domu Drahovzalů a Bočků. Mezi těmito domy bývala ulička, kterou se procházelo za Ubecká humna. Celý úsek, včetně mlýna, byl katastr Ubce a pravá strana katastr Ochoz. Takže dům p. Drahovzala patřil do Ochoze a dům p. Bočka do Ubců. Dále hranice pokračovala kolem humen, potom k potoku, a domky Na hrázi tedy patřily do Ubců a Zákazanec do Ochoze. Přes potok vedla dřevěná lávka, a tak jsme se dostali zpět k hranečníku, od kterého jsme vyšli.

Jak vypadala Ochoz a jak se tu žilo asi před 80 lety? Začal bych budovou obecního úřadu. Tato budova, tehdy Obecní hostinec, doznala podstatných změn. Tak například tam, kde je nyní vchod, byl průjezd uzavřený velkými vraty, která byla nahoře zaoblená. V těchto vratech byla menší vrátka, která byla stále otevřená, takže se jimi mohlo procházet směrem ke kostelu. V průjezdu, po pravé straně, byly dveře do bytu hostinského, p. Lunera, a dále zde byla kovárna, kde působil kovář Synek. Po levé straně se nacházely dveře do nálevny a sálu. Po pravé straně sálu byla kuchyně a dvě místnosti. V jedné místnosti mívalo svá zasedání obecní zastupitelstvo. Tehdejší starosta, p. Knecht, úřadoval převážně doma. Na ulici, po pravé straně budovy, stál přístavek (jatká), ve kterém p. Luner prodával maso.

Po první světové válce se někteří občané rozhodli v Ochozi založit Společnost a záloženský spolek, spol. s r. o. Do tohoto spolku mohli vstoupit občané Ochoze, Ubců a Kanic. Kancelář měl spolek ve staré škole. Úřadovalo se každou neděli dopoledne po bohoslužbě. Starostou spolku byl p. Slaný, pokladníkem p. Pernica. Dále byl založen tzv. Potravní spolek, který svou

prodejnou zřídil v domě p. Blatného (č. 6), prodávacem byl p. Rudolf Škrob. V obci byly tři obchody, obchod p. Slaného, p. Synka a p. Hrazdíry. V neděli do obce dojížděl p. Pantůček a v domě č. 9 (u Pantůčků) prodával textilní zboží. Drobné textilní zboží také prodávala p. Pokorná. Při různých slavnostech p. Sapáková a p. Dostálová, vdovy po manželech padlých za první světové války, prodávaly na stáncích cukrovinky. P. Sapáková měla také trafikku. Přínosem pro obec byl i hostinec a řeznictví U Nedělů. Občas sem dojížděl i hadrník, který sbíral staré hadry a vyměňoval je za různé nádoby (hrnky, talíře, misky apod.). V obci bylo i několik zedníků, nejznámější byl p. Hynšt. V obci vykonávali řemeslo kovář Synek, kolář Pokorný, obuvníci Přichystal a Drahovzal, stolaři Pokorný, Kovařík, Krejčí a Pleva, jehož manželka byla porodní bábou. Také zde byla výroba perleťových knoflíků. Holičství v obci nebylo, takže se muži holili sami a stříhání prováděli samouci p. Sapák a p. Gala v domě č. 23 na Suchárně.

Občané Ochoze byli vždy pracovní a podnikaví, např. pod Příhonem, v místech, kde byl později postaven drtič štěrku, byly postaveny tři malé vápenky. P. Langr, p. Baka a p. Škrob v nich pálili vápno, které pak prodávali. Zemědělci se mimo své zemědělské činnosti zabývali převážně povoznictvím. Svázeli dřevo v lese, odváželi kulatinu na pily, vozili štěrk na silnici, vozili vápno ze zdejších vápenek do Brna na stavby, někdy rozváželi vápno do vzdálených obcí, lidé jim říkali vápeníci. Každý měl svůj rajón a nepřipustil, aby někdo jiný v jeho rajóně vápno prodával. Jejich rajóny sahaly do okruhu až po Židlochovice, Rosice a Domašov. Vápeníční koně byli tak vycvičení, že na zpáteční cestě je nemusel nikdo řídit, a tak se stávalo, že vápeník na voze usnul a probudil se až koně zastavili doma u vrat.

V létě, každý den ráno, hnával pastýř stádo dobytka na pastvu. Zemědělci vyháněli svůj dobytek do stáda a pasýř jim za určitý poplatek stádo pásal.

Několik občanů si také přivydělávalo tím, že chodili do lesa a sbírali ze stromů smůlu, kterou pak prodávali na paření prasat. Za zmínku také stojí to, jak si přivydělával náš občan, p. Gala. Jezdil s trakařem do lesa na dřevo, doma je nařezal, našťípál nadrobno, a pak je vozil v pytlích na trakaři až do Brna, kde je prodával.

Mnoho našich občanů pracovalo v Brně, ženy převážně v textilkách, muži v továrnách a slévárnách. Někteří muži chodili pěšky až do Brna, ostatní chodili pěšky do Bílovic, odkud pak jeli vlakem do Brna. Některé ženy pracovaly v lese, kde zajišťovaly veškeré práce potřebné k pěstování a výsadbě lesních stromků. Tyto práce řídili hajní Kotulán (měl hájenku v Hlubné), Pantůček (pod Hádkem), Hodaň (pod Hádkem za rybníkem) a Schindler u Nových dvorů. Správcem byl p. Černý a bydlel na Nových dvorech.

Ve škole se učilo ve třech třídách. V první třídě byly tři ročníky a učila v ní p. učitelka Bílková, manželka „nadučitele“ Bílka. Ve druhé třídě byly dva ročníky (p. učitel Tihelka), ve třetí třídě tři ročníky – p. nadučitel Bílek, který také hrával v kostele na varhany. Náboženství ve škole vyučoval Páter Plhal, který byl tehdy také předsedícím zemského výboru. Někteří žáci se po ukončení pátého ročníku přihlásili na měšťanku v Bílovicích nebo ve Křtinách, kam docházeli denně pěšky v každém počasí.

Poštovní úřad byl v Bílovicích nad Svitavou. Veškeré poštovní zásilky donášel a odnášel posel, tehdy p. Srba. Chodil pěšky a později jezdil na kole. Někteří občané dávali dopisy do obchodů, kde si je posel vyzvedl.

K lékaři se chodilo do Lísně k MUDr. Holtzovi, nebo k obvodnímu lékaři MUDr. Libigerovi do Křtin, ten měl bryčku, koně a kočího, který ho vozil do okolních vesnic k pacientům. Později si koupil auto značky Ford. Myslím, že to bylo první a jediné auto, které v té době do vesnice přijíždělo.

V naší obci bylo hodně stejných příjmení, proto se užívaly různé přezdívky pro odlišení. Např. Blatný z rohu, Blatný u Šebínů, Blatný u Šebestů, Blatný u Punčochářů, Blatný u Frčkařů, Blatný u Fousků, Polák u Damiánů, Polák u Hemžálků, Škrob u Kubíků, Škrob u Bubeníků a mnoho dalších.

Na závěr bych chtěl ještě upozornit, že se vždycky říkalo a psalo ta Ochoz, která se skloňovala podle vzoru „dlaň“, nyní „píseň“, tedy v Ochozi a nikoliv v Ochoze nebo v Ochozu. Myslím, že by bylo vhodné upozorňovat všechny, kdo špatné skloňování užívají.

Tento popis jsem napsal v roce 2000 u příležitosti svých 85. narozenin.

Jan Slaný

PŘESPOLNÍ ZPRÁVY

Bílovická rozhledna stoupá k nebesům

Víte, že si můžete koupit schod, který vede do nebe? Nebo aspoň kousek pod nebe. Bílovická rozhledna roste pod taktovkou investora, spolku Časnýř, jako po dešti. Oslovuje nyní obyvatele obcí v tomto svazku sdružených, aby pomohli s financováním této bílovické „Eiffelovky“. Můžete si adoptovat jeden schod a získat tak dlouholeté poděkování zveřejněné na plechové cedulce rozhledny. Jak získat informace? Stačí si nainstalovat mobilní aplikaci Bílovice n. s. v mobilu na Google Play, nebo na App Store a v záložce Rozhledna naleznete všechny potřebné informace. Pojďte do toho a podpořte Bílovickou rozhlednu.

(ata)

Křtinské varhany hledají mecenáše

Další výzva k adopci – tentokrát můžete takto „získat“ jednu z píšťal budoucích nových varhan pro křtinský poutní kostel Jména Panny Marie. Farní vikář Metoděj

Ján Lajčák k této výzvě píše: „Varhany jsou jako organizmus, rodinné společenství, lidská společnost. I když každý člen rodiny je jiný svou výškou, váhou, vlastnostmi, povahou, přece však všichni patří do jednoho společenství. Stejně je to u varhan. Každá píšťala má jinou výšku, váhu, jiný zvuk, některé píšťaly jsou zhotoveny ze dřeva, jiné z kovu. Když však chceme potěšit ucho posluchače hrou na varhany, nestačí, aby zazněl jenom jeden tón, ale aby zaznělo hned několik tónů, aby souznělo hned několik píšťal, které vytvoří souzvuk – akord. I vy můžete být těmi malými dárci, kteří se malou částkou podílejí na rekonstrukci velkého díla.“ Více informací na www.varhanyprokrtiny.cz

(ata)

Bílovická cyklostezka bude o prázdninách možná otevřená

Pokud jste aktivní cyklisté, jistě jste zaregistrovali, že je kvůli padání kamenů a nutnému zpevnění a zabezpečení srázu neprůjezdná cyklostezka z Bílovic do Obřan. Pokud nejste, ověřte si před prázdninovým výletem, jestli už je cesta zprovozněná. Mikroregion Časnýř, který s pomocí finančních zdrojů z města Brna a JMK cyklostezku opravuje, s ohledem na expertní analýzy podminil otevření 1. července několika faktory:

- 0,5 m od krajnice u skály bude oplocení bránící pohybu lidí přímo pod skálou
- bude opraveno (provizorně) zábradlí kolem řeky
- v omezeném úseku bude na začátku a na konci označení o nebezpečí pádu kamenů
- 1 x týdně nebo po dešti se bude provádět prohlídka stavu skály

(ata)

Děkujeme, že respektujete pokyny a nekomplikujete svým pohybem práci odborníků.

(ata)

Hrušeň Šmigule z Pozořic se uchází o titul Strom roku

Po celou dobu prázdnin můžete podpořit hrušeň Šmiguli, která stojí mezi Pozořicemi a Sivicemi, v soutěži Strom roku 2021. Nachází se na sivickém katastru v polní trati Krátké kopaniny na svahu kopce Velká baba, v nadmořské výšce 375 m. Šmigule je soliterní strom a pravděpodobně bývala starým triangulačním bodem. Říká se, že z ní jedli hrušky už napoleonští vojáci. Kmen je dutý, hruška přežila i několik pokusů o zapálení. Koruna stromu je svázána ocelovými lany a i přes toto vše je stále plodící. Na jaře nás potěší krásnými květy, v létě malými plody hruštic. Odolává větru, dešti, slunci, bleskům a dohlíží nad okolními dědinami. Je jedním z nejoblíbenějších míst pro vycházky místních i turistů, kterým dodává sílu. Spousta zamilovaných si u ní vyznává lásku a pak u ní zpečetí svůj vztah svatbou. Podpořit Šmiguli můžete odesláním SMS ve tvaru DMS STROM12 30 na tel. číslo 87 777, a to až do 12. září.

(ata)

JAK VÁPEŇÁČCI PŘEMOHLI DVOULETOU SMŮLU

Jednoho horkého letního dne Fana a Liduška pomáhali svým tatínkům v lese kácet stromy a přikládat do vápenky. Les po nich musel zůstat pěkně čistý. Jak by to vypadalo, když by se všude válely větve? S těmito pracemi děti pomáhaly často, přece jen pomocných rukou v lese není nikdy dost.

Blížilo se poledne. „Tato, co bude k obědu?“ zeptal se hladový Fanóšek. „Mamka šla dneska na trh do Líšně, kdo nám přinese oběd?“ Táta Jura Fanóškovi vysvětlil, že se včera dohodli v hospodě U Lunerů s mlynářem Hudcem, který spravuje mlýn dole pod kopcem, kde zrovna

ten den těžili vápno. Dnes se mu říká Kaprálov mlýn, pan Kaprál ho totiž později od rodiny Hudcovy koupil. „Seběhněte dolů, stréc Hudec a teta Hudcová pře něco připravijó,“ poručil Jura dětem. Ty se pod vidinou dobrého oběda rozběhly jako střely dolů z prudkého kopce.

Jak tak běžel Fana dolů, ztratil najednou pevnou půdu pod nohama. Z běhu se stal let a Fana přistál nosem v písku a jehličí (tehdy tu našťestí byla jen lesní cesta, asfalt by Fanův nos bolel mnohem víc). Liduška doběhla za ním a docela se nasmála.

„To jsem blázen, co to bylo? Vždyť já jen tak pro nic za nic nepadám,“ uvažoval Fana a mnul si nos.

Vtom děti zaslechly chichotání a ve třpytu slunce zahlédly tenkou nitku, která byla natažená přes cestu.

„A teď budete mít dva roky smůlu, chachachichichocho,“ znělo z nedalekého pařezu.

„Záškodníček!“ zvolal Fana. „To pavóčko to na nás narařičilo. Ale já nechcu mít dva roky smolu,“ vzlykal. Záškodníček byl pavouček, kterému se každé dítě raději vyhnulo obloukem, protože to pak byly dva roky samého zkoušení ve škole, rozbitých kolen, děravých kalhot... Liduška se nejdřív smála, ale pak zvážněla.

„Fano, víš, co mně vyprávěla teta Doležalová z Obcí? (To je vesnice, která se později připojila k Ochozi) Kdo Záškodníčkovi neuškodí, smůlu vyžene. Pojďme k jeho domečku, třeba něco vymyslíme.“

Fana a Liduška se sklonili k pařezu, který stál opodál a který sloužil Záškodníčkovi za obydlí. Vůbec to tam neměl pěkné. Pavučiny potrhané, mech se schlý, listí rozházené... Děti mu to kolem pařezu moc hezky uklidily a navíc mu ke vchodu daly pár lahodných plodů z nedalekého maliní.

Záškodníček vše pozoroval z pařezu a byl z takové pomoci celý pař.

„Děkuji vám! To jsem jaktěživ neviděl, aby lidi pomáhali pavoukům. Smůlu

si nechám pro jiné slonbidlo, co po lesích dupe a lítá, nikam nekouká a trhá kamarádům pavučinky. Poroučím se,“ uklonil se pavouček a zalezl do pařezu. No a děti? Ty se rozběhly zase dál.

Doběhly vesele k mlýnu, kde už na ně mávala teta Hudcová a podávala jim uzlíček s chlebem, tvarohem a kusem sýra. Nad to přidala ještě několik jablíček z jabloní, které na zahradě mlýna před pár lety strýc Hudec zasadil. Když půjdete kolem zahrady, ještě je tam uvidíte. Dodnes dávají jablíčka sladká jako med. I vápeňáčkům a jejich tatínkům ten den moc chutnala. Jak by taky ne. Po poctivé práci u vápenky i u pavoučka Záškodníčka přece chutná nejlépe.

Aneta Vidurová

Místní poplatky 2021, celoroční poplatek za užívání KTV

Poplatky pro rok 2021 jsou splatné do 31. 8. 2021 převodem na bankovní účet obce nebo platbou v hotovosti na pokladně OÚ v úředních hodinách. Za současné situace preferujeme platby přes bankovní účet.

Název poplatku	Částka	Variabilní symbol (VS) pro zadání úhrady převodem na BÚ obce Ochoz u Brna: č. ú. 12829641/0100
Místní poplatek - odpady	650 Kč – osoba přihlášená k trvalému pobytu v Ochozi u Brna	číslo popisné
	650 Kč – objekt sloužící k rekreaci	2021 + číslo evidenční
Místní poplatek ze psů	Majitel	200 Kč – první pes
		250 Kč – další pes
	Majitel je důchodce	100 Kč – první pes
		150 Kč – další pes
Poplatek za kabelovou televizi	300 Kč	333 + číslo popisné

SVOZ PDO A PLASTŮ

	komunální odpad	plasty
Červenec	5., 19.	2., 30.
Srpen	2., 16., 30.	27.
Září	13., 27.	24.

Kalendárium - co a kdy - přehledně

Ochozfest	17. 7.
Slámafest	14. 8.
Kinohrátky	poslední víkend v srpnu
Letní kino	druhá polovina srpna
Ochozská tretra	první polovina září
Svatováclavské hody	25. 9.
Výstava zahrádkářů	říjen
Ochozské dýňobraní	říjen

Ochozský zpravodaj - hledáme redaktora!

Kreativní práce, přivýdělek, praxe pro studenty, setkávání se s novými lidmi i tématy... To a mnohem více v sobě obnáší pozice redaktora v Ochozském zpravodaji.

Zkušenosti nejsou třeba, vše se dá naučit. Stačí chuť, odvaha a aspoň minimální znalost češtiny a stylistiky. Máte je?

Nabízíme pravidelnou finanční odměnu, odborné vedení, potvrzení o praxi.

Ozvěte se na zpravodaj@ochozubrna.cz, případně volejte 724 547 252.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
 Zdravotnická záchranná služba: **155**
 Policie České republiky: **158**
 Městská policie (pro celou ČR): **156**
 Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
 Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: obec@ochozubrna.cz
 Úřední hodiny na obecním úřadě:
 pondělí: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
 středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 18.30
 Provozní doba na poště:
 pondělí, středa: 11.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 18.00 hodin
 úterý, čtvrtek, pátek: 8.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
 Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
 Hasiči Pozořice: **950 629 111**
 Policie Šlapanice: **544 228 002**
 Pohotovostní služba – plyn: **1239**
 Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
 Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
 Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: **604 461 186**

Zásahy ochozských hasičů

- 12. 3. záchrana tonoucího se zvířete.
- 11. 5. odstraňování stromu na cestě na Nové dvory.
- 21. 6. odstraňování nahnutého stromu.
- 23. 6. odčerpání zatopeného sklepa.
- 23. 6. pomoc při řešení rozlité Řičky v Mariánském údolí.

Termíny zasedání zastupitelstva

19. září	15. listopadu
18. října	13. prosince

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Ceny inzerce ve zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč
 Formát A5 – 2 000,- Kč
 Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč
 Formát A5 – 1 000,- Kč
 Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

VČELÍ MEDVÍDCI V PODÁNÍ DIVADELNÍKŮ

PŘEJEME LÉTO JAKO MALOVANÉ!

Narcisa Čoupková
Variace na Vincentovo pozdní léto
akryl na plátně

Narcisa Čoupková
akryl na plátně

Děti z výtvarného kroužku Jany Kučerové